

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Особистість

Не для того придумані мандати, щоб краще жили депутати

▶ СТОР. 4

Доброчинність

І каші, і сік, і памперси...

▶ СТОР. 6

Проблема

Хто відчинить двері перед сиротою?

▶ СТОР. 14

№ 242 (5992) ВІВТОРОК, 16 ГРУДНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман висловив глибоку повагу та щиру вдячність за героїзм учасникам ліквідації аварії на Чорнобильській атомній електростанції

Дорогі друзі!

Дозвольте висловити вам глибоку повагу та щиру вдячність за героїзм, виявлений під час ліквідації наслідків техногенної катастрофи світового масштабу, якою стала аварія на Чорнобильській АЕС.

Ми вшановуємо тих, хто самовіддано виконав свій обов'язок заради спасіння мільйонів людей та зменшення наслідків аварії. У ті страшні дні, нехтуючи загрозою не лише власному здоров'ю, а й життю, ви вступили в нерівний бій з невидимим та підступним ворогом.

На жаль, багатьох ваших колег уже немає серед нас, але їхній подвиг назавжди закарбувався у серцях вдячних співвітчизників. І дуже хочеться вірити, що подібна трагедія ніколи не повториться.

Від усього серця бажаю всім вам та вашим родинам миру, здоров'я, життєвої сили, стійкості, добра і злагоди.

У березні обговорять зняття з експлуатації ЧАЕС

Наслідки відчуватиме не лише перше покоління народжених від ліквідаторів аварії

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Минулої неділі в Україні вшановували учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Президент Петро Порошенко поклав квіти до пам'ятного знака «Воїнам Чорнобиля» та меморіального кургану «Героям Чорнобиля». Глава держави та учасники церемонії вшанували пам'ять загиблих ліквідаторів хвилиною мовчання. Участь у церемонії разом із Президентом взяли представники Верховної Ради, Кабінету Міністрів, голова Київської міськдержадміністрації Віталій Кличко, голова Київської облдержадміністрації Володимир Шандра та інші.

▶ СТОР. 2

На знімку: **у харківському міському парку «Молодіжний» урочисто поклали квіти з приводу Дня вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.**

ПОДІЇ

200 мільйонів доларів піде на розвиток ГТС

Учора був знаковий день у відносинах з ЄС — у Брюсселі відбулося перше засідання Ради Асоціації Україна—Європейський Союз. Цей орган засновано відповідно до положень Угоди про асоціацію. Делегацію ЄС очолила Верховний представник спільноти із закордонних справ та безпекової політики Федеріка Могеріні. Нашу державу представляв Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк. Окрім того, на переговори вирушила й частина уряду: міністри економічного розвитку і торгівлі, внутрішніх, закордонних справ, юстиції, фінансів, а також голова правління НАК «Нафтогаз України» й директор урядового офісу з питань європейської інтеграції секретаріату Кабінету Міністрів.

▶ СТОР. 11

Ремонт енергоблока завершено достроково

Більш як на два тижні скоротили час простою енергоблока № 1 атомники Запорізької АЕС. Його плановий середній ремонт тривав майже сто діб, аби продовжити активне життя механізму. Адже проектне повне виведення згаданого блока з експлуатації — 23 грудня 2015 року (після понад 31-річного «стажу» роботи). Мета атомників — послідовними заходами з модернізації обладнання продовжити термін роботи первістка Запорізької АЕС щонайменше ще на 30 років.

Отож, сумарна потужність Запорізької АЕС на сьогодні становить 5300 тисяч кіловат, **нагадує наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

Суспільне мовлення створюватимуть на базі канала УТ–1

Законопроект про суспільне мовлення Верховна Рада ухвалить у першому читанні до Нового року, а в цілому — на початку наступного. Про це під час прес-конференції **заявила голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації Вікторія Сюмар.**

▶ СТОР. 3

КОРОТКО

■ За один день правоохоронці закрили в Житомирі шість підпільних гральних закладів, які діяли під прикриттям пунктів розповсюдження державних лотерей, **довідався наш власкор Олексій КАВУН.**

■ На Полтавщині послугами мережі Інтернет користуються 535 загальноосвітніх навчальних закладів, тобто 96,4 відсотка міських шкіл і 67,6 відсотка сільських, **рапортує наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

■ У Чигиринському районі, що на Черкащині, врятовано з дрейфуючих крижин 25 чоловіків, котрі рибалили у Кременчуцькому водосховищі, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

ООН: переселенців з Донбасу вже понад 540 тисяч *(Укрінформ)*

Документи, що супроводжуватимуть зміни, ухвалять наступного тижня

Президент України Петро Порошенко зустрівся минулої неділі з Головою Верховної Ради Володимиром Гройсманом і Прем'єр-міністром Арсенієм Яценюком. Участь у зустрічі також взяли глава адміністрації Президента Борис Ложкін та Голова Верховної Ради сьомого скликання, народний депутат восьмого скликання Олександр Турчинов.

Прийняття програми дій уряду демонструє єдність, яка сьогодні вкрай потрібна Україні, зазначив під час зустрічі Президент, **повідомляє його пресслужба.**

Він наголосив на тому, що під час нещодавніх закордонних візитів переконався, якою нині великою є підтримка України в світі та який високий рівень очікувань стосовно того, що має продемонструвати наша держава найближчим часом.

За словами Петра Порошенка, «наступний тиждень буде вирішальним щодо прийняття законопроектів, які супроводжуватимуть реформи і формуватимуть бюджетний процес». «Це стосується і першочергових видатків, податкових новацій, дерегуляції та відповідних змін до Бюджетного кодексу. Потрібно також буде внести законодавчі зміни і прийняти відповідні постанови уряду задля надання гуманітарної допомоги українцям, які залишилися на окупованій території. Саме це вимагає від нас чітких і скоординованих дій», — наголосив він.

Глава держави також повідомив, що на найближчому засіданні РНБОУ потрібно буде розглянути найважливіші статті бюджету, які стосуються оборони і забезпечення реалізації пріоритетів, що постають у зв'язку з ситуацією на Донбасі.

У березні обговорять зняття з експлуатації ЧАЕС

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Тема Чорнобиля і досі є незагоєною раною. Та навіть саме законодавство на захист чорнобильців потребує удосконалення. До речі, у Верховній Раді вже готується низка документів. **Голова Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Микола Томенко** ініціює проведення парламентських слухань «Про зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС, об'єкт «Укриття» та перспективи розвитку зони відчуження». Відповідний проект постанови зареєстровано та передано на розгляд профільного комітету. Відповідно до проекту, слухання мають відбутися напередодні чергових роковин Чорнобильської катастрофи — у березні 2015 року.

Голова профільного комітету переконаний: обговорення цієї теми широким загалом окреслить шляхи розвитку зони відчуження, продемонструє міжнародній спільноті, що успішна реалізація заходів зі зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та проектів міжнародної технічної допомоги на майданчику ЧАЕС залишається одним із головних пріоритетів України у такий непростий для держави час.

На розгляді комітету перебуває законопроект щодо соціального захисту чорнобильців.

Це, зокрема, зміни до Закону «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» щодо медичного забезпечення дітей учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та евакуйованих із зони відчуження.

ФАКТ

Нині в Україні проживають тисячі громадян, які народилися від учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та від евакуйованих із зони відчуження. Після досягнення повноліття їх не зарахували до осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Водночас стверджувати, що такі українці не піддалися жодному радіаційному впливу — не можна.

На думку автора проекту Наталії Королевської, наслідки Чорнобильської катастрофи відчуватимуть на собі не лише перше покоління народжених від ліквідаторів аварії, а й наступні покоління.

Ще в одному законопроекті **народні депутати Віталій Барвіненко, Олександр Герега, Андрій Шинькович** пропонують внести зміни до Закону «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (забезпечити продуктами харчування осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи).

Обранці пропонують збільшити розмір відшкодування вартості харчування чорнобильців та зробити неможливим маніпулювання урядом розміром цих відшкодувань (відшкодування не можуть бути менші від прожиткового мінімуму для 1 категорії, та менші за половину — для 2 категорії. У 2014 році це 1176 та 588 гривень відповідно).

Парламентарії запевняють, що не залишать чорнобильців наодинці зі своїми проблемами і уважно їх вивчатимуть.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Пропонують скасувати електронне адміністрування ПДВ

Комітет Верховної Ради з питань податкової та митної політики рекомендує прийняти за основу проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скасування електронного адміністрування податку на додану вартість (реєстр. №1141).

Як зазначили представники комітету під час його засідання, запровадження з 1 січня 2015 року системи електронного адміністрування ПДВ приведе до постійного відволікання обігових коштів у суб'єктів господарювання, що в умовах економічної нестабільності може призвести до їх банкрутства.

На думку народних депутатів, запровадження електронного адміністрування ПДВ потребуватиме від підприємців значних додаткових трудових і технічних ресурсів. Зокрема, для постійного моніторингу операцій у системі електронного адміністрування. Порівняно з діючим механізмом реєстрації податкових накладних, кількість податкових накладних, які будуть задіяні в системі електронного адміністрування ПДВ, значно збільшить навантаження на роботу електронних систем. До того ж відсутність технічного тестування можливостей електронних систем у разі застосування електронного адміністрування може призвести до зупинок чи збоїв в електронній системі. А відтак, до безпідставного застосування до платника податків штрафних санкцій за порушення податкового законодавства, несвоєчасну сплату податку до бюджету.

Народні депутати під час обговорення висловили низку зауважень до встановленої системи електронного адміністрування податку на додану вартість та наголосили на необхідності на цьому етапі скасувати цю систему. Зокрема, зазначили вони, ця система не передбачає перенесення залишків податку на додану вартість, що заявлені платниками податку до бюджетного відшкодування за звітні (податкові) періоди до 1 січня 2015 року; порядку реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних розрахунків коригування до податкових накладних, не охоплює низку документів, які є підставою для нарахування податкового кредиту без отримання податкової накладної.

Водночас парламентарії вважають за необхідне вдосконалити адміністрування податку на додану вартість з метою забезпечення ефективного і якісного контролю нарахування, сплати та відшкодування податку на додану вартість, ліквідації «податкових ям» та схем мінімізації, створених окремими платниками податків.

Тож під час обговорення було запропоновано створити в комітеті робочу групу із числа народних депутатів, представників Міністерства фінансів, Державної фіскальної служби та громадськості.

ФОТОФАКТ

Завідувач секретаріату Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Михайло Борисюк та заступник завідувача Галина Халимон під час підготовки до засідання комітету, на якому розглядатимуть проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони тваринного світу.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Врахують пропозиції глави держави

Закон «Про мораторій на примусову реалізацію житла, нарахування та стягнення пені і інших штрафних санкцій за житлово-комунальні послуги громадянам, які проживають на територіях проведення антитерористичної операції» буде вдосконалено. Нагадаємо, цей проект було ухвалено Верховною Радою ще другого вересня нинішнього року, проте заветовано Президентом. Нині **Комітет Верховної Ради з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства** розглянув документ та рекомендує парламенту підтримати пропозиції глави держави.

На засіданні комітету зазначалося, що цим законом передбачено запровадження мораторію на примусову реалізацію житла, примусове відключення від мереж житлово-комунальних послуг, заборону нарахування та стягнення пені та інших штрафних санкцій у разі несвоєчасного здійснення платежів за житлово-комунальні послуги громадянами, які проживають на територіях проведення антитерористичної операції у Донецькій та Луганській областях. Тим часом від Президента надійшло чотири пропозиції щодо закону.

Глава держави, зокрема, вказує на неможливість підписання закону з кількох підстав. На його думку, встановлення такого мораторію може призвести до погіршення розрахунків за спожиті енергетичні ресурси підприємствами, які не є виконавцями/виробниками житлово-комунальних послуг на територіях проведення антитерористичної операції. Тож мають можливість своєчасно розраховуватися за використані під час вироблення, транспортування, постачання житлово-комунальних послуг енергетичні ресурси.

Президент також звертає увагу, що у законі (статті 3 та 4) не визначено, «про яку компенсацію йдеться», оскільки «зі змісту закону не випливає, що його дія може призвести до виникнення збитків підприємств — виконавців/виробників житлово-комунальних послуг».

Враховуючи вищевикладене, а також те, що у законі «не врегульовуються питання щодо встановлення мораторію на нарахування та стягнення пені, інших штрафних санкцій за житлово-комунальні послуги громадянам, які проживають на території проведення антитерористичної операції», Президент пропонує внести відповідні зміни до закону під час його повторного розгляду.

На думку комітету, пропозиції глави держави вдосконалюють окремі положення закону, а отож пропонує прийняти закон у цілому з їх врахуванням.

За повідомленнями інформаційного управління апарату Верховної Ради України.

Парламентарії запевняють, що не залишать чорнобильців наодинці зі своїми проблемами

Як вдосконалити законотворчу роботу?

Відповідь на це запитання шукали заступник Голови Верховної Ради Оксана Сироїд та представники українських ЗМІ під час зустрічі у форматі «без диктофонів».

Парламентарій розповіла про свої наміри вдосконалити процедуру законотворення. Для цього має змінитися підхід депутатів до роботи в комітетах, до процедури другого читання тощо. І справді, раніше засідання профільних комітетів могли тривати до восьми годин. Стіни сучасного парламенту такого давно вже не бачили. Та не менш важливо, щоб і журналісти більш фахово ставилися до спілкування із законотворцями, готувалися до обговорення того чи іншого документа і змушували депутатів відповідати за кожну поправку до закону. Саме контроль громадськості не дасть парламентаріям розслабитися і змусить ретельніше виписувати букву закону, вважає заступник глави парламенту. Під час зустрічі журналісти мали можливість висловити свої пропозиції, які можуть покращити діалог між пресою та представниками законодавчої гілки влади.

Фото **Анастасії СИРОТКІНОЇ.**

Суспільне мовлення створюватимуть на базі канала УТ–1

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Сьогодні, за її словами, такі домовленості в парламенті є. «В Україні потрібні свобода слова і якісна інформація, якій люди довіряли б. Тому перше завдання — створення суспільного мовлення. Ми не можемо заборонити приватні канали, але в інформаційному мовленні має бути номером один суспільне телебачення і радіо. Це пріоритет для комітету, і ми зробимо все, щоб його запустити», — наголосила народний депутат.

Суспільне мовлення, розповіла голова комітету, створять на базі канала УТ-1. Воно буде максимально незалежним від держави в системі фінансування, керівних органів, формування статутів, залучаючи до їх написання редакційні колективи.

Також вона вважає, що парламент має ухвалити законопроект про роздержавлення ЗМІ. «Ми працюватимемо як комунікаційний майданчик у рамках комітету з тим, щоб вийти на прийнятний варіант такого проекту», — сказала В. Сюмар.

Крім того, серед пріоритетів комітету народний обранець назвала проект закону про іномовлення. «Україна має доносити свою позицію світу і для цього не так потрібне Міністерство інформації, як теле-, радіо-, інтернет-канали. Це система іномовлення, яка цілком може бути державною», — підкреслила парламентарій та додала, що в комітеті створять робочу групу для напрацювання такого законодавчого акта.

А ще, за її словами, в парламенті вже розробили проект постанови щодо інтернет-трансляцій засідань комітетів. Нині, за дорученням Голови Верховної Ради, апарат парламенту перевіряє, наскільки можна облаштувати технічно кімнати комітетів для проведення інтернет-трансляцій. «Комітетське життя не менш важливе, ніж в сесійній залі, адже саме там відбуваються основні дискусії, розробки. Видно, хто чим займається, які позиції відстоює», — зазначила вона.

Також, розповіла народний депутат, стенограми засідань комітетів, проекти документів, які виносяться на розгляд, можна буде знайти на сайтах. «Після того, як це зробимо в парламенті, зробимо і в уряді, а згодом — в органах місцевого самоврядування. Адже така відкритість сприятиме довірі до влади з боку громадян», — підкреслила В. Сюмар.

Керівник відділу преси та інформації представництва Євросоюзу в Україні Юргіс Вілчінскас теж вважає, що Україна має працювати над створенням суспільного мовлення. «Ця реформа дуже потрібна. ЄС декілька років надає технічну і фінансову допомогу в створенні такого регулятора, який представляв би всі погляди суспільства і працював на аудиторію», — зазначив він.

Сергій **ОЛЕКСАНДРІВ.**
Фото **Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

Керівник відділу преси та інформації Представництва ЄС в Україні Юргіс Вілчінскас, голова Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації Вікторія Сюмар під час прес-конференції на тему: «Свобода слова в Україні: нові реалії та старі проблеми».

АКТУАЛЬНО

ВІДОМОСТІ
про народного депутата України, обраного на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року в одномандатному виборчому окрузі №63

Ревега Олександр Васильович, 1966 року народження, освіта вища, директор, ТОВ «ОРавтобуд», проживає в смт Гришківці Бердичівського району Житомирської області, безпартійний, самовисування, обраний в одномандатному виборчому окрузі №63.

До дітлахів Донбасу навідається Святий Миколай

Члени міжфракційного депутатського об'єднання «Рівні можливості» спільно з волонтерами привітають дітей із Днем Святого Миколая в Донецькій та Луганській областях. Відповідне рішення було ухвалено під час першої робочої зустрічі представників об'єднання. Участь у ній, крім співголів Олени Кондратюк, Марії Іонової та Лілії Гриневич, узяли також Ірина Геращенко, Наталія Новак, Олена Масоріна, Оксана Юринець, Іванна Климпуш-Цинцадзе, Тетяна Донець, Олена Бойко, Олексій Рябчин, Наталія Кацер-Бучковська, Ольга Червакова, Світлана Заліщук, та Олена Шкрум.

Основна увага депутатів була зосереджена на нагальності розробки законодавчих ініціатив, спрямованих на забезпечення гендерного балансу й дотримання рівних прав для чоловіків і жінок, а також необхідності об'єднання зусиль законодавчої влади та громадського сектору задля захисту прав жінок та дітей. Усі депутати мали можливість висловити свою позицію та бачення щодо напрямів діяльності об'єднання.

За результатами зустрічі, **як повідомляє інформаційне управління апарату Верховної Ради**, парламентарі вирішили підготувати пропозиції для внесення змін до законодавства, а також налагодити тіснішу співпрацю з волонтерами та представниками громадських об'єднань, які займаються питаннями захисту прав жінок та дітей.

Юні фізики привезли до Маріуполя дипломи

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Визначна подія сталася в житті колективу Маріупольського міського технологічного ліцею, який днями святкує своє 10-річчя. Команда обдарованих учнів із нагородами повернулася із всеукраїнського турніру юних фізиків, який проходив у Харкові. В організації поїздки посприяв народний депутат України Сергій Матвієнков, який протягом багатьох років підтримує талановитих школярів. Маріупольські ліцеїсти виявилися єдиними представниками Донецької області на турнірі.

— Це двадцять третій за ліком щорічний турнір, який визначає кращих фізиків серед учнів 9—11 класів. За час проведення змагань їх географія часто змінювалася, і цього року школярі виступали в Харкові на базі обласної спеціалізованої школи «Обдаренность». Турнір складався із так званих «боїв». Як «зброю» команди використовували виключно теоретичні і практичні знання, силу слова й уміння промовця. Наші ліцеїсти готувалися заздалегідь, а консультантами виступали співробітники кафедри фізики Приазовського державного технічного університету Віктор Федун і Олександр Усенко, — розповіла «Голосу України» заступник директора ліцею з навчально-виховної роботи, керівник команди Олександра Петрова.

У кожному «бою» брали участь три сторони: команда-опонент, команда-доповідач і команда-рецензент. За підсумками змагань журі, у складі якого були керівники Рішельєвського ліцею (Одеса) та фізико-технічного факультету Харківського національного університету імені Каразіна, присуджували бали кожній із команд.

— З нами грали переможці попередніх турнірів і команди, які раніше регулярно потрапляли до фіналу. Проте ми продовжували боротися і виносили по два-три бали рейтингу за кожен бій. Уся команда натренувалася за час турніру презентувати власну точку зору й не пасувати перед сильними суперниками. Була можливість дізнатися про альтернативні розв'язання одних і тих самих завдань та навчитися чогось нового, — поділився враженнями капітан команди Ярослав Вайнштейн.

Переможцем турніру стала харківська команда «Момент імпульсу». Маріупольські юні фізики також заслужили на відзнаки. Олександр Труш отримав спеціальну нагороду «За кращу доповідь», Ярослав Вайнштейн — диплом третього ступеня за змагання в особистій першості, а загалом команда була нагороджена дипломом «Симпатія суддів». За словами директора ліцею Павла Чистякова, успіх вихованців є гарною оцінкою роботи педагогічного колективу закладу.

Леонід ВАСИЛЕНКО.
Донецька область.
Фото надано автором.

Команда юних фізиків із Маріуполя була єдиним представником Донеччини на всеукраїнському турнірі.

Не для того придумані мандати, щоб краще жили депутати

Виборчий округ, депутатом міської ради від якого обрано Юрія Крука, в Одесі традиційно вважається складним. За усіма напрямами — тут немає багатоповерхівок, і всі виборці проживають у мікрорайонах селищ Дзержинського і Ленінське. У населених пунктах практично немає асфальтованих вулиць. У цьому районі проблеми з водопостачанням і каналізацією, вуличним освітленням. Неритмічна робота громадського транспорту, віддаленість від лікарень і поліклінік зажили селищам далеко не доброї слави. А про екологічну ситуацію в приватному секторі можна говорити винятково із тривогою про життя людей.

До речі, саме з поліпшення екологічної ситуації у виборчому окрузі і розпочалася діяльність депутата Юрія Крука, який входить до фракції «Зелена Одеса». Він є заступником голови постійної комісії міськради з екології та надзвичайних ситуацій. На розі вулиць Обнорського та Нескучної довгі роки височіли купи побутового та будівельного сміття. Вони розташовувалися саме на місці скверу. З ініціативи Юрія Крука було розпочато відродження скверу Партизанської слави. У результаті було ухвалено рішення Одеської міської ради про облаштування зеленої зони. Мешканці селищ висадили понад 200 дерев. Установили лавочки, урни, сьогодні заасфальтовані алея та доріжки, проведено освітлення, обладнано футбольне поле та встановлені ворота. Дітям подарували спортивний інвентар, м'ячі, сітки на ворота, обладнано два гарні дитячі майданчики. Сквер за ці роки перетворився зі смітника на красиву, доглянуту зелену зону, де можуть відпочивати жителі селища Ленінське.

Відродження скверу Партизанської слави, без сумніву, для мешканців селищ Дзержинського та Ленінського подія довгоочікувана. Але у процесі будівництва Юрію Круку довелося зіштовхнутися з величезною кількістю екологічних проблем далеко не селищного, а загальноміського значення. І тому з ініціативи Юрія Крука було розроблено «Програму благоустрою околиць міста Одеси». Цей документ одностайно було підтримано на черговій сесії міської ради, і сьогодні Програма успішно реалізується.

Багато нарікань у виборців викликало знищення зелених насаджень у місті. Юрій Крук разом з депутатом Олегом Етнаровичем підготували проект рішення Одеської міської ради про мораторій на будівництво в парках і скверах міста та винесення меж парків у натуру. Було підготовлено поправку до рішення міської ради про збільшення штрафів за знищення зелених насаджень у місті Одесі. Ініціативу Юрія Крука було схвалено депутатами.

За його пропозицією було ініційовано роботу з департаментом екології та розвитку рекреаційних зон і департаментом освіти Одеської міської ради зі створення «Концепції екологічної освіти та виховання громадян міста Одеси на 2013—2018 роки», яку затверджено рішенням виконкому.

Не офісний планктон виконавчої влади

В Одеській міській раді сьогодні працюють 120 обраних депутатів. Чи не забагато на виборчу душу депутатів?

— Кількість депутатів, на мою думку, оптимальна, хоча в майбутньому вона могла б бути і меншою, — розмірковує Юрій Крук. — Не для того придумані мандати, щоб краще жили депутати. Я прагнув до міської ради не по посади, не по ефемерну можливість отримувати якісь преференції в житті. Я відношу себе до людей, що відбулися, сьогодні працюю директором державного підприємства «Іллічівський морський торговельний порт», виховую трьох дітей. Комусь це може здатися і пишномовними словами, та я справді хочу допомогти людям, які живуть на околицях міста, і проблеми яких роками залишалися поза полем зору міської влади.

Юрій КРУК.

ЦИФРИ І ФАКТИ

**** У трьох депутатських приймальнях Юрія Крука за рік прийнято 390 людей, підготовлено 439 депутатських запитів.***

Під час реалізації прохання виборців Юрію Круку доводиться зустрічати нерозуміння з боку виконавчої влади. Йому доводилося розмовляти з деякими чиновниками і жорстко, і різко.

— Депутати — не офісний планктон, — каже Юрій Юрійович. —Деякі чиновники саме таким планктоном і хочуть бачити обранців народу. І тому зустрічаюся іноді з нерозумінням, а іноді і з відвертим саботажем деяких працівників комунальних служб. Мені вдалося виконати прохання виборців — часткового ремонту доріг вулиць Болградської, Петровського, Тираспольської, Бородінської, Обнорського, Горизонтальної, Патріотичної, Панаса Мирного, Самарської, перехрестя вулиць Липневої, Літакової, Житомирської, 3-го Лузарного провулка та інших; капітального ремонту дорожнього полотна вулиць Овідіопольської, Блока, Житомирської. Сьогодні обладнані пішохідні переходи через залізничні колії біля заводу «Либра» і між вулицями Петровського та Тираспольське шосе, відновлене зовнішнє освітлення вулиць Марата, Умова, Тираспольського шосе, житлового масиву Новикова, вул. Задніпровського, встановлені нові стовпи на вулицях Магістральній, Патріотичній, Обнорського, Лазурний провулок, 6, проведено заміну ламп вуличного освітлення на багатьох вулицях селищ Ленінське і Дзержинського. Крім того, ініційована зустріч жителів з першим заступником одеського міського голови Анатолієм Орловським з питання затоплення будинків на вулицях Шефській, Самарській, Просьолочній, Путьовій. У результаті відремонтовано насосну і розв'язується проблема підтоплення будинків на прилеглих вулицях. Візначу також таке: проведено видалення 23 аварійних дерев біля школи № 45; виділено фінансування ЖКС «Хмельницький» на придбання фарби для фасадів будинків по Овідіопольській дорозі, № 2, 4, на оплату оренди вишки для установки ринв на будинку № 4 по Овідіопольській дорозі, на оплату оренди вишки для зрізування дерева по вул. Бессарабській; для котельної військової частини (вул. Магістральна) виділені матеріали для ізоляції теплопроводу опалення військового містечка; виділені кошти на ремонт парадного будинку по Тираспольському шосе, 23; вирішене питання заміни розмороженої водопровідної труби, що живить будинки № 28 — 32 по вул. Житомирській (жителі чотирьох багатоквартирних будинків протягом місяця були без води), проведені роботи із заміни труби.

Перераховую адреси вулиць не заради бажання виглядати в гарному світлі — оцінку моєї роботи дають виборці. Просто за кожною вулицею, кожним будинком з його проблемами стоять люди з їхніми конкретними тривогами та турботами.

Люди — не гвинтики, а обранці — не приводні паси

Депутат Юрій Крук із тих людей, хто не відмовляє в допомозі тим, хто по неї звертається та хто її потребує. Перш за все це відчувають старі люди і діти. Тільки через департамент праці та соціального захисту Одеської міської ради він домігся, щоб виборцям, які звернулися на прийом, було надану допомогу в сумі 28,8 тис. грн. Ветеран війни, інвалід кілька разів звертався в різні інстанції із проханням про надання матеріальної допомоги в газифікації будинку, але проблема ця довго не вирішувалася. Після офіційного звернення Юрія Крука ветеран одержав грошову допомогу в розмірі 6,5 тис. грн. Розв'язано проблему ліквідації заборгованості з виплат компенсації на оплату житлово-комунальних послуг родині, яка виховує дитину-інваліда, за 2009—2010 роки в сумі 4 921 грн.

Він за особисті кошти придбав інвалідний візок для ветерана, якому він був необхідний. Юрій Крук щорічно разом з депутатом міської ради Олегом Етнаровичем фінансують проведення урочистостей і святкування знаменних дат у сквері Партизанської слави.

Юрій Крук упевнений, що до людей необхідно приходити з ідеями і пропозиціями, а народ — розумний, він — не електорат і все прекрасно розуміє, у всьому чудово розбирається. Депутат місцевого рівня — не завгосп і не чарівник з гаманцем-самотрясом, він насамперед політик. Місцевий рівень політики — це ж усе наше життя, його комфорт, це впевненість людей у завтрашньому дні.

Фото надано автором.

Роки, спресовані в рядки

ЮВІЛЕЙ

25-літній ювілей відзначила всеукраїнська газета болгар України «Роден край». Розділити із творчим колективом редакції свято до Одеси приїхали гості з Болгарії, Молдови, Києва, із усіх регіонів України, де компактно проживають болгари. Сьогодні в нашій країні проживає найчисленніша історична болгарська діаспора — згідно з офіційними даними її чисельність становить 200 тисяч людей.

Перший номер газети «Роден край» виходить 1989 року. 1992 року, після набуття Україною незалежності етнополітики.

Газеті «Роден край» і ще 5-ти виданням національних меншин (кримськотатарському, єврейському, румунському, польському й вірменському) було доручено завдання з розвитку етнонаціональних інтересів, становлення демократичних норм і стандартів в етнонаціональному житті на загальнодержавному рівні. Газета болгар України почала виходити як додаток до газети Верховної Ради — «Голос України».

Газета сьогодні виходить один раз на тиждень, щосуботи. Поширюється за передплатою на території України. Протягом двадцяти років редакційний колектив очолює заслужений журналіст України, президент всеукраїнської асамблеї болгар України Дора Костова.

Свято газети тривало два дні! Весь цей час лунали болгарські пісні, а народні колективи з усієї країни демонстрували танцювальну майстерність.

Привітати «Роден край» приїхала делегація з міста-побратима Одеси — міста Варни. Представники посольства Республіки Болгарія в Україні та Генерального консульства Республіки Болгарія подарували газеті святі ікони, а болгарські вчені з Національної академії наук піднесли в дарунок журналістам п'ятитомну історію Болгарської держави.

З ювілеєм газету болгар України привітав і «Голос України», який стояв у джерел виходу газети «Роден край».

Добру допомогу колег-голосоукраїнців у становленні газети відзначила у своєму виступі і редактор «Роден краю» Дора Костова.

Вона заявила, що «за своє 25-літнє існування газета «Роден край» ствердилася як духовний натхненник болгар України, продовжує зміцнювати національну свідомість, розвиває почуття гордості за національну приналежність, розвиває зв'язки із прабатьківщиною Болгарією, виховує патріотичні почуття громадян України.

Газета «Роден край» за 25 років свого існування стала локомотивом народної ініціативи та волевиявлення, що мають за мету збільшення всього болгарського в Україні і за її межами».

Серед багатьох ініційованих, організованих і успішно проведених заходів, є й ініціювання, і масштабна спільна робота з установлення пам'ятника творцеві болгарської держави Хану Кубрату 2001 року на місці, де в 1912 р. було знайдено його скарб —у селі Мала Перещепина Полтавської області. Щороку, у переддень дати знахідки скарбу — 11 червня, редакція газети «Роден край» проводить Собори «Кубрат збирає своїх нащадків». На цих Соборах збираються болгари з усієї України та Болгарії, а також народи, які ідентифікують себе як нащадки Хана Кубрата — волзькі татари, кримські татари, чуваші, кабардино-балкарці.

Щороку до дати 3 Березня — Дня визволення Болгарії від турецького ярма, газета «Роден край» проводить всеукраїнський конкурс «Я болгарин, і це значить...». У конкурсі беруть участь широкі верстви болгарської громадськості - від наймолодших до людей похилого віку. За допомогою есе, розповідей, поем, малюнків наші читачі висловлюють свої міркування з теми. Редакція оголошує номінації та нагороджує переможців. На це свято з'їжджаються учасники з усієї України.

Редакція газети «Роден край», крім, безпосередньо, видання газети, поставила собі завдання — допомогти талановитим болгарським особистостям із діаспори з виданням власних книг, збірників віршів, а також з організацією та проведенням творчих зустрічей для того, щоб болгарське самопочуття в діаспорі було міцним і самодостатнім.

Девізом газети «Роден край» стало гасло — «Българи так си останем!», реалізації якого присвячено кожний номер газети «Роден край», що знову вийшов, за всі 25 років своєї діяльності.

Підготував власний кореспондент «Голосу України» В'ячеслав Воронков

Вижати, щоби вижити

Нам увімкнули режим жорсткої економії

БАЛАНС ТИЖНЯ

Ну от, ми знову зажили по-новому. Минулого тижня парламент підтримав програму діяльності Кабміну, яка передбачає проведення реформ згідно з євростандартами і покликана стабілізувати ситуацію в економіці. Ту саму, характеризуючи яку, прем'єр Арсеній Яценюк виголосив: у 2015 році головне завдання — вижити.

Затвердження програми ознаменувалося віяловими відключеннями електрики в багатьох населених пунктах і заявами «Нафтогазу» про те, що ціна на блакитне паливо для населення може зрости втричі—вп'ятеро. А київська влада визначилася, що пасажирський транспорт подорожчає з лютого: прокотитися у метро коштуватиме чотири гривні, у наземному — три.

Затягувати паски станемо, зокрема, і за рахунок освіти. Мінфін для економії пропонує скоротити термін навчання в школах з одинадцяти до дев'яти років. В уряді тепер критикують нинішній стан речей, мовляв, у інших європейських країнах термін навчання у школах коливається від 9 до 10 років, тоді як в Україні дитина починає навчання у 6—7 років і одержує атестат у 17—18. Реакція Міністерства освіти на таку ініціативу Мінфіну поки що не відома. Раніше МОН пропонувало повернутися до 12-річної системи середньої освіти, так само пояснюючи це прикладом європейських країн.

Що стосується фінансової допомоги, то тут нічого несподіваного. Уряд, як і попередній, дуже розраховує на кредити від МВФ, Світового банку, ЄБРР тощо. Для них у січні-лютому майбутнього року плановано провести донорську конференцію. Міжнародні фінансові структури теж не проти підтримати перетворення в нашій економіці. Після формування нового складу Кабміну до Києва прибула місія Міжнародного валютного фонду. Вона почала роботу 9 грудня і пробуде в нашій країні до 18 грудня. Уже озвучуються пропозиції розширити обсяги фінансування.

«У наступному році додатково до програми, яка передбачена МВФ, це не ми сказали, це — Financial Times написала, необхідно 15 мільярдів доларів», — зазначив Арсеній Яценюк.

Зрозуміло, без таких уливань зараз складно. Погано те, що боргова яма стає дедалі глибшою.

Із новин, що навівають тепло — минулого тижня Україна відновила імпорт російського природного газу. Потрібно сказати, що поставок не було майже півроку. Тепер відбір провадиться в рахунок нещодавньої передоплати «Газпрому» мільярда кубометрів блакитного палива на 378 мільйонів доларів. Обсяги українська сторона визначає сама в оперативному режимі, виходячи з погодних умов.

Тим часом у Нацбанку бажають, щоби громадяни забули про курс долара. Таку думку висловив в. о. замголови НБУ Владислав Рашкован. «Я вже якось говорив: коли ми перестанемо обговорювати цю тему (курс), я вважатиму, що реформи банківського сектору вдалися. Бо американець, прокидаючись вранці, не думає про те, який сьогодні курс долара стосовно євро», — вважає в. о. замголови НБУ.

Тут від себе хочеться відповісти Владиславу Рашковану, що ми й раді б не зважати ці валютні стрибки день у день, і навіть у цьому матеріалі про долар не писати, щоб не сполохати. Але боюся, не вийде. Тепер в Україні мало не всі цінники залежать від курсу. Наша країна імпортує чимало товарів, закупівлі яких здійснюються за валюту. Це й телевізори, й комп'ютери, й пральні машини, й мобілки. Але й у виробленої усередині країни продукції майже

завжди знайдеться валютна складова. Взяти хліб. Здавалося б, він за всіма статтями український, виробляється із зерна, вирощеного на вітчизняних полях. Але, якщо розібратися, під час посіву могла використовуватися імпортна техніка, заправлена завезеним через кордон пальним, або застосовувалися іноземні засоби захисту рослин. З'ясовується, у споконвічному українському продукті є частка імпорту. Отже, від стабільності долара залежить цінова стабільність. Це вагомий фактор, щоби звертати увагу на валютний курс.

Здивувало Мінекономрозвитку, котре як досягнення відзначає поліпшення торговельного балансу за результатами дев'яти місяців. За цей час імпорт скоротився на чверть, а експорт — на 8 відсотків. Але не слід забувати, що завезенням закордонних товарів протидіє низька купівельна спроможність наших громадян. Заощадження людей від початку року знецінилися удвічі, й закордонна продукція не кожному тепер по кишені. Якщо враховувати, скільки в четвертому кварталі заплатимо Росії — по боргах за газ і в рахунок нових поставок, нинішній профіцит зовнішньої торгівлі за підсумками року, схоже, перетвориться на дефіцит.

І, наостанок, ще кілька слів про справи енергетичні. Україна за 11 місяців знизила видобуток вугілля на 19,2 відсотка, зокрема, в листопаді — на 44,2. Водночас ціна на нафти на світових біржах упала до 62 доларів за барель. Хоча ще в червні було 115. Прикмета: нафта дешевшає, є надія, що й бензин на заправках не дорожчатиме. Хоча не факт. Чимало законів, за якими розвивається світова економіка, в Україні не працюють.

Галина КВІТКА.

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА.

ДО РЕЧІ

План пішов на таран

У затвердженій парламентом програмі діяльності — скорочення держвитрат на 10 відсотків ВВП уже в наступному році, збільшення витрат на оборонний комплекс до 5 відсотків ВВП, проведення податкової реформи, децентралізація влади, дерегуляція і продовження співробітництва з міжнародними фінансовими донорами.

На початку 2015 року на порядку денному — фіскальна реформа, яка скоротить кількість податків із 22 до 9, почне поетапне зниження ставки єдиного соціального внеску з 41 до 15 відсотків і реалізує концепцію електронного адміністрування ПДВ.

Крім того, в 2015-му Кабмін ініціює прийняття закону про податковий компроміс, згідно з яким підприємствам і фізособам необхідно буде подати «нульову» декларацію, яка легалізує фінансові потоки та майно.

Що стосується малого й середнього бізнесу, то програма дій уряду передбачає зниження єдиного податку вдвічі й дворічний мораторій на перевірки.

У контексті дерегуляції уряд планує скоротити кількість контролюючих органів з 56 до 28, а їх функцій — з 1032 до 680. Крім того, Кабмін має намір імплементувати близько 1500 технічних стандартів ЄС, гармонізованих з українським законодавством. Також у планах уряду — скорочення державного сектору економіки на 10 відсотків і приватизація 1300 із 1500 держпідприємств, які на даний момент не підлягають продажу. А до управління тих, що залишилися в державній власності, уряд має намір залучити міжнародні аудиторські компанії.

Особливу увагу в програмі уряду приділено фінансовому оздоровленню НАК «Нафтогаз України». Кабмін має намір привести компанію у відповідність із Третім енергетичним пакетом ЄС. Передбачається створення компаній «Магістральні газопроводи України» та «Підземні газові сховища України». Крім того, Арсеній Яценюк оголосив про поетапне підвищення тарифів на газ для населення до приведення їх до економічно обґрунтованого рівня з метою скорочення дефіциту «Нафтогазу», який наприкінці 2014 року становив 110 млрд. грн., перевищивши дефіцит держбюджету.

Віра АНДРЄЄВА.

Про скриньку, яка — з допомогою Reuters — просто відчиняється?

Здається, стають зрозумілими таємні пружини паралічу державних структур стосовно на 100 відсотків державного ПАТ «Сумихімпром».

Важко нині в Україні з фінансами... Коли повірити оприлюдненим витокам інформації із «самої гори», то наступного бюджетного року планують буквально драконівські заходи економії. Які досвідченому оку дуже нагадують початок реанімаційних заходів... похоронами пацієнта. «А як інакше! — лунає з усіх боків. — У державній скарбниці давно миша повісилась, тому потрібно якось рятувати ситуацію».

Невже важко нахилитися за мільярдом?

Хоча, коли добре придивитися, то гроші є. Вони буквально валяються під ногами, та ніхто нахилитися не бажає. Саме такого висновку доходиш, розглядаючи ситуацію навколо приватизаційних процесів у державі. Ні-ні, борони вас Боже: ніхто не вимагає одразу вступати в битву з головними героями т. зв. адресної приватизації, наприклад, енергетичного сектору української економіки. Котрі, додамо, в 2011—2013 роках — в умовах проведення торгів «в одні руки» (за безцінь!) — прибрали, що могли. Адже в разі якихось дій уряду під час опалювального періоду, і справді, організують вони нам таку «тиху Варфоломіївську ніч», що розпочаті віяльні відключення електроенергії здадуться дрібним непорозумінням. Ми — про інше! Про ті підприємства, котрі на папері — на 100 відсотків державні, та насправді мають «реального власника».

Зокрема, **вже кілька разів «Голос України» звертався до теми такого власника на ПАТ «Сумихімпром».** Утім, окрім якихось імітаційних рухів за «принципом Черчілля» (наздоганяти, але в жодному разі не наздогнати), від посадовців у наших найповажніших керівних структурах нічого істотного домогтися не вдалося. «Реальний власник», а саме — добродій Дм. Фірташ, як, де-факто, володів підприємством, так і володіє ним сьогодні. А, відповідно, й керівник збанкрутілого заводу Ігор Лазакович як керував санацією підприємства, так і далі керує. Як і залишається розпорядником майна Роман Марченко. Хоча вимогами їхньої відставки і експертами, і громадськими організаціями, котрі вважають згаданих посадовців людьми все того ж Дм. Фірташа, вже можна було б обклеїти стіни всіх приміщень Фонду держмайна (ФДМУ) і Мін'юсту, разом узятих. Замість шпалер...

Власне, не про те сьогодні мова, а про фінанси, яких нема, і виходить, що й не треба... Бо як інакше розуміти олімпійський спокій того ж ФДМУ в ситуації, коли в лютому спливає запланований термін приватизації «Сумихімпрому»? Хоча тут одразу втрутиться небайдужий читач: ви нам стільки про «реального власника» базікали, а тепер знову про якусь приватизацію?! Не про якусь! А про чесну і прозору, про яку в часи того ж Януковича і мріяти не могли. Схожу на недавній продаж 25% акцій «Закарпаттяобленерго», коли в торги вступили шість претендентів і зі стартової ціни 62 млн. гривень держава виручила всі 255 мільйонів.

Та поспішати з приватизацією контрольного пакета акцій такого потужного державного активу, як у Сумах, і справді не потрібно. Починати варто з малих, пробних пакетів, щоб оцінити і попит, і реальну ринкову вартість акцій підприємства. Власне, на початку року і збиралися так зробити: запропонувавши покупцям два пакети — 5% і 2,242% — акцій відповідно. Інша річ (**«Голос України» про це вже розповідав**), що добродій Фірташ, і, скажімо так, його партнер зробили все, аби навіть ця приватизація відбулася у ті самі «одні руки». Тут, звичайно, і спасибі колишньому керівництву ФДМУ, бо торги проводила біржа, пов'язана зі згаданим олігархом, а гроші з учасників мали пройти через його банк. Котрому впродовж значного часу було несила прийняти внесок за участь у торгах у потенційного покупця акцій, готового розлучитися з понад тридцятьма мільйонами гривень.

Зрештою, порушення були настільки істотними та очевидними, що торги не відбулися. Тепер настав час навести лад у справах і спробувати знову здійснити продаж. Бо кожен день затримки — це втрата державою своїх грошей. Яка на прикладі «Сумихімпрому» демонструє свою повну неспроможність як ефективного власника.

«Від Понтія і до Пілата»

Тут варто зауважити, що держава — це не якийсь великий дядько, а ціле співтовариство чиновників, тобто людей з потребами і запитами. І є інші люди, котрі ефективно ті запити задовольняють. В обмін на відвертий саботаж та нехтування державних інтересів...

Через те відтермінування приватизації згаданого гіганта хімічної та титанової промисловості України — це фактична консервація сьогоднішньої ситуації з наявністю «реального власника». І, як наслідок, з відсутністю коштів у державній скарбниці.

До речі, згадавши про чиновників, яким не болить державний інтерес і вони організують справжню тяганину («від Понтія до Пілата»), згадаємо лише хроніку діяльності прокуратури стосовно посадовців «Сумихімпрому». Це згідно з офіційними відповідями Громадській робочій групі, яка опікується проблемою підприємства:

«У грудні 2012 року — на підставі результатів перевірки діяльності «Сумихімпрому» за 2010—2012 роки Державною фінансовою інспекцією, прокуратурою Сумської області було розпочато кримінальне провадження за фактом доведення підприємства до банкрутства». (Нагадаємо: режим Януковича ще мав вигляд міцного, мов скеля!).

«20 травня 2014 року прокуратурою Сумської області відкрито кримінальне провадження стосовно посадових осіб «Сумихімпрому» за фактом реалізації ними іншим юридичним особам готової продукції за цінами, нижчими за собівартість... Збитки підприємства від таких операцій оцінюються органами прокуратури у понад 135 млн. грн.». (Це вже, підкреслимо, — за «часів нової влади).

Як ви розумієте, результатів — нуль цілих і нуль десятих. Мало того, у вересні цього року, за ініціативою облпрокуратури, справу від слідчих міліції передали слідчим фіскальної служби. Ну, останні всього два місяці попрацювали, про що їх питати. Може, спитати з тих, хто такими маневрами замітає сліди та затягує згадане слідство? До «кращих часів»...

І останнє. 26 листопада 2014 року така поважна світова агенція, як Reuters, публікує розслідування групи своїх кореспондентів під промовистою назвою «Putin's allies channelled billions to oligarch who backed pro-Russian president of Ukraine» («Соратники Путіна спрямовують мільярди до олігарха, котрий підтримував проросійського президента України»).

Про що в ньому мова? **Ось цитата у викладі «Української правди»:** «Згідно з російськими митними документами, якими володіє Reuters, «Газпром» протягом останніх чотирьох років продав Фірташу понад 20 мільярдів кубометрів газу за ціною, значно нижчою за ринкову. Це приблизно вчетверо більше, ніж раніше заявлялося російським урядом. Фірташ купував газ за ціною 249 доларів за 1000 кубометрів, у той час як НАК «Нафтогаз» купував його по 412 доларів. Українські митні документи та корпоративні заявки показують, що компанії Фірташа на Кіпрі та у Швейцарії перепродували цей газ його хімічним заводам в Україні по 430 доларів за тисячу кубометрів. Ціни та обсяги дозволяють припустити, що дві офшорні компанії олігарха на цих оборудках заробили близько 3,7 мільярда доларів протягом двох років. Як свідчать інші документи, у той період близькі до Путіна банкіри надали Фірташу кредитні лінії на близько 11 мільярдів доларів. Угоди були організовані російським «Газпромбанком», який контролюють близькі Путіну люди». **(«УП», 26.11.2014 р.).**

Спробуємо перекласти все написане вище доступною мовою. Є такий собі проросійський, чи пропутінський, олігарх. Який володіє цілими галузями української економіки. І структури якого багато експертів називають просто «фірмою-прокладкою», котра обслуговує в Україні інтереси особисто президента РФ Путіна. Підкреслимо: в умовах неприкритої агресії останнього проти нашої держави і загарбання значних українських територій.

То, можливо, скринька просто відчинялася? І саме згадані обставини є причиною хронічного паралічу всіх структур, які мали б активно діяти, та все-таки нахилитися, щоб підняти з долівки розкидані там державні мільярди? Чи не так?

Олексій КОРОТКОВ.

75–річний пенсіонер з Енергодара Запорізької області перерахував армії сорок п'ять тисяч гривень. Гроші Віктор Іванович Коноваленко перераховує щомісяця ще з березня цього року. А тепер закликав земляків підтримати його почин, *дізнався наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ*

«Зроби військовим подарунок на Новий рік — візьми участь у благодійному аукціоні «Ялинка для кіборгів», — закликають волонтери Благодійного фонду «Берегиня миру» та працівники Кіровоградського обласного художнього музею. Торги пройдуть 24 грудня в музеї, *стверджує наш власкор Петро МЕЛЬНИК*

Гумконвой №9: путінська доставка під перемир'я

В очікуванні мінських переговорів мілітаристські ігри за ширмою «тиші» у зоні бойових дій на сході нашої країни тривають. Ніхто марно часу не гає: ні українські сили, ні гібридні. На тлі підкилимного перемир'я формально всі учасники анонсованої білоруської зустрічі наполягають на її проведенні, але по-різному. Київ — дипломатично, Москва — відсторонено, готуючи шпаргалки з вимогами (у контексті мінливої риторики) для представників так званих ДНР і ЛНР. А ті, у свою чергу, очікуючи тези із Кремля, зволікають — мовляв, не готові ще… Точна дата зустрічі тристоронньої контактної групи поки не визначена. В адміністрації Президента заявили, що найближчими днями можуть бути проведені чергові міжнародні переговори, у тому числі й з Путіним. Мовляв, від цього політичного рішення залежатиме доля консультацій.

Говорити, безумовно, необхідно. Але, як показує досвід нехрестоматійної війни й дипломатії, цього мало. Розширювач «русского міра» Донбас у спокої не залишить. За допомогою цієї конфліктної зони він, найімовірніше, має намір надовго позбавити спокою Україну й тримати в тонусі тих, хто нас підтримує. Питання в тактиці.

Судячи з оперативних даних різних джерел, російсько-терористичні війська продовжують обстрілювати позиції українських сил і мирні населені пункти. Не припиняється ротація сил і техніки противника. Традиційним сигналом нарощування «м'язів» є проникнення дев'ятого путінського «гумконвою» на нашу територію.

«Зокрема, впродовж останніх днів на території, підконтрольній «ДНР», керівництво терористів розв'язувало проблему забезпечення бойовиків зимовим обмундируванням за рахунок ресурсів, що прибули із Росії з «гуманітарним конвоєм» (найважче становище з готовністю до зими в підрозділах терористів, які воюють південніше Донецька — район Докучаєвська, Єленівки, Тельманового). Також іде нагромадження й інших матеріально-технічних ресурсів — палива, боєприпасів, запчастин до бойової техніки. Протягом минулих вихідних (13-14.12.2014) зафіксоване прибуття із РФ щонайменше двох колон з паливозаправниками (усього до 40 машин)», — **повідомляє група «ІС»**.

За даними спостерігачів, істотно посилені передові позиції гібридів у західному секторі. Обладнані й ретельно замасковані нові блокпости і приховані позиції для артилерії та бронетехніки. На фланги біля Дебальцівського плацдарму підтягується підкріплення з виведених із Єнакієвого й Макіївки підрозділів бойовиків. З боку Алчевська в район Вергулівки підтяглися свіжі сили (до двох ротних тактичних груп) військовослужбовців російської армії (зафіксовано в основному солдатів-контрактників із частин і з'єднань Південного військового округу РФ)…

За інформацією аналітиків «Інформаційного спротиву», минулих вихідних через Успенку — Лисиче — Амвросіївку — Кутейникове проїхали прибулі з Росії артдивізіон і мотострілецька рота на БТРах у супроводі автомобіля з позначеннями «ОБСЄ».

А в Красному Лучі йде формування нового «батальйону» бойовиків. У складі створюваного підрозділу зафіксовано лише кілька представників місцевого населення, основна частина бойовиків — російські найманці, що прибули із РФ з «гуманітарним конвоєм» №9. Більша частина найманців — представники люмпенізованих верств населення.

«Командування ДНР» стурбоване випадками «масового мародерства» з боку «ополченців». Цьому питанню було присвячено закриту нараду, проведену керівництвом «ДНР». У ході наради було заявлено, що кількість затриманих і пійманих «на гарячому» бойовиків-мародерів за останній тиждень перевищила 100 людей.

На думку екс-глави Служби зовнішньої розвідки України Миколи Маломужа, прикриваючись перемир'ям, бойовики змінюють формат своєї протидії українським силам. Від масштабних воєнних операцій вони переходять до диверсійних, терористичних актів. Істотного поліпшення ситуації в «червоній» зоні аналітик не бачить. Крім того, Маломуж каже про існування реальної загрози для повітряного простору.

Очевидно, у зв'язку із цим Державіаслужба з 13 грудня по сьогодні (16 грудня) наклала мораторій на польоти до Харкова, Дніпропетровська, Запоріжжя. У МО України пояснили причину закриття аеропортів у цих містах загрозою безпеці.

Ольга ВАУЛІНА.

П'ять тонн подарунків для десантників

Південноукраїнські волонтери благодійного фонду «Мирне небо» доправили воїнам 79-ї окремої аеромобільної бригади чергову посилку — 5 тонн гуманітарного вантажу.

Десантники одержали продукти, засоби гігієни, медикаменти, питну воду, 40 комплектів німецької військової форми з утепленням, 50 чеських військових спальних мішків, 30 пар нідерландських військових берців.

«Крім цього, наш волонтер Тетяна провела для військовослужбовців лекції з тактичної медицини. Особливий захват у них викликали плитки шоколаду з побажаннями від вихованців Гайворонської музичної школи. Радості військових не було меж. Спасибі вам, дітки», — йдеться в повідомленні волонтерів на сторінці в Facebook.

Вл. інф.

Миколаївська область.

І каші, і сік, і памперси... І все — від Ахметова

До Сєвєродонецька привезли гуманітарну допомогу від фонду Рината Ахметова, яка призначена для дітей переселенців. Дві фури доправили 2 тис. пакетів з необхідними для малят продуктами харчування — кашами, сумішами, соком, а також у набір входять памперси й серветки.

Розподілом таких подарунків займається громадська організація «Сьома лінія». Як розповів її керівник Рубен Хачатуров, допомогу дітям буде надано по всіх регіонах області, підконтрольних українській владі. Додатково 200 наборів цілеспрямовано доправлять дітворі міста Щастя. Дитячу «гуманітарку» цього разу одержать молоді переселенці, котрі мають дитину до трьох років. А всього діттахів різного віку, які входять до категорії переселенців, на Луганщині налічується вже 10 тисяч.

А тим часом майже 60 дітей із Попаснянського та Новоайдарського районів у супроводі дорослих виїхали на навчання і проживання до Вінницької і Київської областей. Серед них 12 дітей із Трьохізбенки та 42 дитини із Щастя. Київщина прийме дітей у Центрі соціальної реабілітації в Пущі-Водиці, а Вінницька область — у професійних ліцеях. Ще одна група із 112 дітей зі Станично-Луганського й Попаснянського районів виїхала в Одеську область в один із санаторіїв. Усі три групи будуть забезпечені триразовим харчуванням, для школярів організують навчання, відпочинок і дозвілля.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

На знімку: заступник голови Луганської облдержадміністрації Ольга Лишик приймає гуманітарну допомогу фонду Рината Ахметова.

Фото прес-служби ОДА.

Обласна рада відповідатиме

Служба безпеки України відкрила кримінальне провадження щодо депутатів Луганської облради та її голови Валерія Голенка. Розслідування розпочате за заявами луганських проукраїнських активістів. Голова облради і його депутати підозрюються в скоєнні правопорушень, передбачених ст. 110 КК України. Ще 2 березня 2014 року на своїй сесії депутати ухвалили рішення, в якому заявили про «нелегітимність центральних органів виконавчої влади, сформованих Верховної Радою України з порушенням законодавства», і зажадали від парламенту відповісти законність.

Крім того, депутати вимагали, щоб усі кадрові призначення представників центральних органів виконавчої влади в області узгоджувалися винятково на сесії облради, і заявляли про необхідність проведення референдуму з питання федеративного устрою України. У разі невиконання своїх вимог, «подальшої ескалації громадянського протистояння і виникнення прямої загрози життю й здоров'ю населенню» облрада залишала за собою право «звернутися по допомогу до братнього народу Російської Федерації». Прикметно, що сесія облради проходила в той час, коли будівлю було заблоковано мітингувальниками під російськими прапорами, тож, як стверджували ЗМІ, депутати ухвалили рішення щодо визнання нелегітимності рішення Верховної Ради України про повернення до Конституції 2004 року під тиском мітингувальників. Пізніше Луганський окружний адміністративний суд скасував це рішення. Але факт залишається фактом.

Вл. інф.

Луганська область.

Присвячено усім героям

У Сумському центрі професійно-технічної освіти відкрито Меморіал Слави на честь загиблих у зоні АТО. Неоголошена війна забрала життя трьох колишніх випускників цього училища. Втім, на меморіалі не висічено жодного імені. Він присвячений усім героям, які полягли у боротьбі з російськими найманцями.

Втілити задум керівництву навчального закладу допомогли народні депутати.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Бронетехніка повертається з гостинцями

Військова техніка, теплі речі й продукти харчування — це лише частина тієї допомоги, що її надають своїм захисникам мешканці Дніпропетровщини.

Так, днями на базі Дніпропетровського тепловозоремонтного заводу були відремонтовані БМП-2 і танк Т-64. Доправлять цю бронетехніку в підрозділи оперативного командування «Південь». Місцеві волонтери завантажили машини зібраними теплими речами і продуктами.

У планах заводчан — провести капремонт ще сорока БМП-2, п'яти танків, двох зенітних самохідних установок «Шилка» і шести зенітних гарматно-ракетних комплексів «Тунгуска».

Як розповіли «Голосу України» в облдержадміністрації, за останні півтора місяці в регіоні відновили п'ятнадцять одиниць вантажної техніки, яка сьогодні використовується нашими військовими в АТО: КамАЗи, ЗІЛи, Урали. Роботи фінансує Фонд оборони країни.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ОДА.

П'ятеро народних депутатів готові взяти на поруки заарештованого активіста

У суботу, 13 грудня, у Вінниці на Майдані Героїв Небесної Сотні мітингували «автомайданівці». Девізом зібрання вони обрали слова «Єдина країна». Місцеві активісти, які 6 грудня силовим методом захопили будівлю обласної влади, запросили представників «Автомайдану» з усіх регіонів держави. Відгукнулися тільки з Києва, Житомира, Чернівців, Луцька, Рівного, Черкас, Тернополя. Участь у заході взяли представники політичних партій «Воля», «Свобода» та «Правого сектору».

Народний депутат України Юрій Дерев'янко у своєму виступі перед присутніми — на майдані зібралося трохи більше двохсот людей — пояснив: організатори зібрання хочуть переконати, що у Вінниці нема сепаратистів. Ніхто тут не обирав так званого народного губернатора. Насправді Віче 6 грудня тільки рекомендувало кандидатуру на призначення Президентом народного депутата України сьомого скликання Олексія Фурмана керівником області. «Кому було вигідно подати цей факт у викривленому вигляді, запитання до тих, хто вчинив у такий спосіб», — наголосив Юрій Дерев'янко.

Ще одна мета «автомайданівців» — добиватися зміни запобіжного заходу стосовно заарештованого активіста Юрія Павленко (псевдо — Хорт). «Якщо він порушив закон, то суд визначатиме, яка норма була порушена, — наголосив народний депутат. — Слідство має подати всі матеріали, а суд повинен відбуватися виключно публічно. Я переконаний, якщо Павленко буде під домашнім арештом, він нікуди не втече, буде ходити до слідчого і давати свідчення. Це не означає, що ми можемо порушувати закон. Але це і не означає, що порушувати закон можуть правоохоронці чи влада».

— Представлені на нинішньому мітингу політичні сили і громадські організації звертаються з пропозицією до правоохоронних органів відпустити на поруки активіста Павленка, — зазначив народний депутат.

За словами одного з київських «автомайданівців», серед яких був і Сергій Коба, до якого застосували домашній арешт, п'ятеро народних депутатів зголосилися взяти на поруки вінницького активіста.

Присутній на майдані т. в. о. керівника сектору зв'язків з громадськістю обласної міліції Олександр Миронов на прохання кореспондента «Голосу України» повідомив, що питання взяття на поруки вирішує суд. Він підтвердив, що активіст Павленко перебуває під вартою, і спростував інформацію про арешт ще двох учасників штурму будівлі ОДА. «Насправді порушено три кримінальні провадження, а не затримано трьох осіб», — уточнив Олександр Миронов.

До Вінниці Юрій Дерев'янко приїхав разом з однопартійцями, народними депутатами Іриною Сусловою та Сергієм Тараном. Намагався виступити ще один парламентарій — Руслан Демчак від Блоку Петра Порошенка. Однак уже після перших фраз про те, що «не потрібно розхитувати» ситуацію, на площі здійнявся крик і свист. Тож пан Демчак залишив майдан.

Юрій Дерев'янко каже, що учасники зібрання проявили упереджене ставлення до депутата, свого земляка. Він не сумнівається, що пан Демчак мав сказати розумні речі.

— Я не маю сумніву в патріотизмі депутата Демчака, так само як і в патріотизмі учасників мітингу, — каже Юрій Дерев'янко. — Але майте на увазі, що це все, на жаль, використовується ворогами України, тими, хто веде з нами війну. Має бути відповідальність влади, з одного боку, з другого — має бути верховенство права.

Через півтори години мітинг завершився. А вчора, у понеділок, 15 грудня, активісти пікетували Вінницький обласний апеляційний суд. Вони продовжили добиватися зміни запобіжного заходу активісту Павленку.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: під час мітингу «автомайданівців» у Вінниці вони вимагали звільнення заарештованого активіста Юрія Павленка.

Фото автора.

ХРОНІКА

Для солдата від неньки і тата

Сім'я Скочків із села Уїздці Млинівського району Рівненської області — незвичайна за рівнем гуманізму і патріотизму: витратила на підтримку української армії всі свої заощадження.

Батько Борис Іванович і син Іван — активні учасники Революції Гідності. З Євромайдану Іван у складі добровольчого батальйону вирушив на Донбас. Через кілька місяців провідав батьків, підзарядився енергетикою рідного краю і знову поїхав в зону АТО, щоправда, вже у складі підрозділу Збройних Сил України.

Тим часом подружжя Скочків організувало в селі збір коштів та інших речей, необхідних на передовій. Глава сім'ї разом з односельцями змайстрували і відправили українським воякам із десяток «буржуйок», а його дружина Ганна нав'язала для бійців АТО теплих шкарпеток.

Віталій ТАРАСЮК.

Млинів
Рівненської області.

Громадську приймальню відкрили волонтери

У Миколаєві волонтери створили свою громадську приймальню і представили її городянам.

Потреба в цьому назріла вже давно. Місцеві добровольці працюють багато, дуже активно й уже неодноразово робили спроби самоорганізації, щоб скоординувати свої дії та зробити їх максимально ефективними. Як розповідають самі волонтери, дуже часто три-чотири людини допомагають тому самому військовому підрозділу, а бійці інших частин залишаються ні з чим. Тепер у приймальні працюватимуть диспетчери, які зможуть бачити «картину допомоги» в цілому й допоможуть її доповнювати — рівномірно і вчасно.

Тут же миколаївці зможуть безплатно одержати правову допомогу, а в найближчій перспективі при громадській приймальні почнуть чергувати психологи.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

Його звали АНДРІЄМ...

У вихідні в Чернігові з'явилася ще одна траурна дошка на будинку, де жив загиблий герой та на приміщенні школи №12, де він навчався.

Бойові побратими, рідні, близькі, знайомі ще раз згадали про мужнього бійця і командира Національної гвардії України капітана Андрія Шанського, посмертно нагородженого орденом «За мужність» III ступеня.

Батькам в урочистій обстановці командуванням батальйону було оголошено наказ про присвоєння йому звання майора (посмертно) та вручені погони.

Віктор КОШМАЛ.

Фото автора.

Шістьом бійцям вручили ордери на квартири

Шість учасників АТО — бійців дислокованого в Херсоні батальйону внутрішніх військ (в/ч 3056) отримали помешкання від муніципальної влади. Соціального житла в обласному центрі нині майже не будують, але вихід знайшли: реконструювали старий гуртожиток, переданий до комунальної власності, перетворивши занедбані кімнати на однокімнатні квартири з усіма зручностями. Ордери на них міський голова Володимир Миколаєнко і вручив захисникам України. Втім, на цьому керівництво міськради зупинятися не має наміру. Нині воно веде перемовини із банками про можливість кредитування будівництва цілого житломасиву для військових — земельну ділянку під нього вже підшукали.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

Сім'ї забезпечують житлом

Вісім родин загиблих у зоні АТО прикарпатських військовослужбовців забезпечили житлом за кошти, виділені з державного бюджету.

Наразі є можливості для придбання квартир ще трьом сім'ям з Долинського, Тлумацького та Богородчанського районів. Про це йшлося на засіданні обласної комісії з питань закупівлі житла для забезпечення сімей загиблих військовослужбовців. Розглядалася також пропозиція щодо забезпечення квартирою ще однієї родини загиблого військового з Івано-Франківська. Було вирішено звернутися з проханням до Міністерства оборони України включити дані про сім'ю до списків претендентів на помешкання.

Як зазначалося на засіданні комісії, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України Івано-Франківській області для придбання житла з державного бюджету було виділено 2 млн. 866 тис. грн. Залишок коштів на сьогодні становить 542 тис. 447 грн.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

У прифронтовому селі міліціонера востаннє бачили в червні

Батальйон міліції громадської безпеки особливого призначення створюється в Донецькій області. Першими його бійцями стали учасники бойових дій із добровольчих спецбатальйонів «Полтавщина», «Січ», «Артемівськ» та інших. Ці люди мають досвід несення служби, визволення населених пунктів від терористів та забезпечення громадського порядку на підконтрольних територіях. Рапорти про переведення до нового батальйону вже подали кілька десятків осіб.

Начальник ГУМВС України в Донецькій області В'ячеслав Аброськін під час зустрічі з представниками добровольчих батальйонів зазначив: створення нового підрозділу у складі обласної міліції не означає розформування інших батальйонів. Пріоритетами новоствореного батальйону спецпризначення є забезпечення особистої безпеки громадян, захист їхніх прав і свобод, законних інтересів, запобігання правопорушенням та їх припинення. Бійці охоронятимуть громадський порядок під час проведення масових заходів, виявлятимуть кримінальні правопорушення і братимуть участь у розшуку та затриманні осіб, які підозрюються у скоєнні кримінальних правопорушень. Найважливіше завдання — звільнення заручників, припинення діяльності незаконних збройних формувань, злочинних організацій на території України, припинення їх терористичної діяльності.

Водночас окремі населені пункти у прифронтовій зоні потерпають від дій криміналу. Зокрема, ситуація безвладдя склалася в селі Чермалик Тельманівського району: районний центр та більша частина району контролюються бойовиками і військовими російської армії, а окремі села залишаються українськими. Але владна «вертикаль» для таких населених пунктів порушена. Єдиний на всі села дільничний інспектор утік до Російської Федерації ще в червні цього року, після чого працівників міліції в селі не бачили, повідомив у своєму зверненні до начальника обласного главку депутат обласної ради Микола Каіра.

«Місцеві, раніше судимі мешканці чинять безлад, розбої й пограбування. Негідники відчули відсутність контролю з боку органів правопорядку. Людей немає кому захистити. Як кажуть, кому війна, а кому — мати рідна», — написав на своїй сторінці у Facebook В'ячеслав Аброськін, який у суботу побував у Чермалику. Очільник обласної міліції пообіцяв організувати роботу відділу міліції, який займеться наведенням ладу на неокупованій частині Тельманівського району. Розташується відділ у сусідньому Володарському районі, влада якого пообіцяла допомогти такому підрозділу. Крім того, у Чермалику та сусідніх селах почала працювати група співробітників обласного карного розшуку.

«Після розмов із мешканцями Чермалика стало насправді соромно, що тривалий час їх не було кому просто захистити, а зухвалих злочинців поставити на місце, — визнав начальник обласного управління міліції. — Лише один випадок: літня жінка-інвалід, без ніг, не рухається. Злочинці зайшли в дім і відкрито поцупили мішок картоплі, продукти харчування, залишивши жінку помирати голодною смертю. Спасибі сусідам і односельцям, які взяли під опіку літню людину».

Уже наступного дня міліція відзвітувала: 17 мешканців Чермалика звернулися з повідомленнями про скоєні правопорушення. Під час проведення першочергових оперативно-розшукових і слідчих заходів за підозрою у скоєнні злочинів затримано трьох раніше судимих мешканців. У них вилучено частину викраденого майна: мобільні телефони, апаратуру, особисті речі громадян. Вирішується питання про обрання запобіжного заходу. Загалом затримано і перевірено на причетність до скоєння злочинів 15 представників місцевого кримінального «бомонду».

Андрій СЕРЕДА.

Донецька область.

У Коростені, що на Житомирщині, відбувся IX обласний фестиваль польської колядки, переможці якого візьмуть участь у Міжнародному фестивалі колядок і пасторальок, який відбудеться у січні в польському місті Бендзина, *інформує наш власкор Олексій Кавун*

Сумчани бойкотують «комуналку». Мешканці обласного центру відмовляються сплачувати за надані комунальні послуги. Тому їх сумарна заборгованість за послуги ЖКГ сягнула вже 108 мільйонів гривень, *передає наш власкор Владислав Жмурков*

Місцеві бюджети значно збільшилися

З початку року до скарбнички Чернівецької області сплачено 898,4 млн. гривень, що на 16,9 млн. більше, ніж за січень—листопад 2013-го. У дохідній структурі бюджетів місцевих громад значну суму становить податок на доходи фізичних осіб. Його збір сягнув 596,5 млн. гривень, або 66,4% від загальної суми надходжень.

Наступною складовою є плата за землю. Протягом одинадцяти місяців 2014 року землекористувачі Буковини сплатили до бюджету понад 115,8 млн. гривень, а платники єдиного податку — 108,8 млн., повідомили у пресслужбі ГУ ДФС у Чернівецькій області.

У відомстві зазначають, що додаткові кошти, які надходять на рахунки місцевих громад, украй необхідні для розвитку регіону.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

ЕНЕРГЕТИКА

Оновлюють «серце» Каховської ГЕС

Дефіцит енергоресурсів, від якого нині потерпає Україна, значною мірою можна покрити, модернізувавши побудовані ще за часів Союзу підприємства.

Чимало обладнання для них колись випускали на російських заводах, але вітчизняні виробництва нині цілком спроможні їх замінити. Скажімо, підприємство «Запоріжтрансформатор» поставило для Каховської ГЕС гігантський трансформатор, який буде новим «серцем» гідроелектростанції, оскільки повністю забезпечуватиме її внутрішнє енергоспоживання. Його потенціалу вистачить на шістдесят років. До того ж за своїми габаритами він значно менший за попередні аналоги, встановлені за СРСР — вони були заввишки, як двоповерховий будинок. Відповідно монтувати новий трансформатор значно легше й швидше — на ГЕС планують запустити його в експлуатацію ще до початку наступного року.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

На знімку: підготовка до роботи нового трансформатора.

Фото автора.

ТИМ ЧАСОМ

У Сумах під стінами обленерго відбулася акція протесту з вимогою переглянути графік відключення світла. З минулої п'ятниці в обласному центрі, а також у деяких районах, світло вимикали майже на 9 годин.

— Цей енергетичний колапс має негайно припинитися, — заявив міський голова Олександр Лисенко. — Те, що відбувається, — справжній саботаж. Адже енергетики обіцяли вимикати електроенергію не більш ніж на 4 години на добу.

На позачерговому засіданні міськвиконкому ухвалено звернення до Міністерства енергетики і вугільної промисловості з проханням замінити аварійне відключення на віялове.

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

ФОТОФАКТ

Перше місце на конкурсі журналістів щодо висвітлення розвитку ядерно-енергетичного комплексу як шляху до енергетичної незалежності України, який відбувся у Києві під егідою асоціації «Український ядерний форум», здобув Олександр Шустерук (на знімку) з Острога Рівненської області. Він представив дослідження про контроль за станом довкілля у 30-кілометровій зоні спостереження Хмельницької АЕС.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів Рівненської області.

Фото автора.

Протестували проти незаконних прибудов

У столиці за адресою Богдана Хмельницького, 33/34 учора відбулася акція прямої дії «Звільнимо суспільний простір від незаконних забудов!» (на знімку). Громадські активісти, що зібралися на неї, демонтували незаконну прибудову з металевими сходами у дворі зазначеного будинку.

Нагадаємо, добудову свого часу здійснила нідерландська фірма, що займається придбанням приватних квартир, а в подальшому здає куплені приміщення в оренду, але вже під офіси. Дії цієї фірми призвели до низки подій, результатами яких стало вбивство судді Шевченківського районного суду міста Києва Сергія Зубкова і засудження до довічного ув'язнення Дмитра Павліченка та до 13 років позбавлення волі його сина Сергія Павліченка. Судовий процес за справою Павліченків тривав 9 місяців, по 1—2 засідання на місяць. На кожному засіданні за будь-якої погоди з вулиці їх підтримували від декількох десятків до декількох сотень чоловік, які наполягали на невинуватості Павліченків. А починалося все з того, що у грудні 2010 року цю родину своїм рішенням Сергій Зубков позбавив прибудови до цього елітного будинку в центрі Києва. Рішення було ухвалено на користь нідерландської фірми «Гоойоорд Б.В.» Тож нині одним із організаторів акції був старший Павліченко. Як відомо, батька та сина було звільнено під час Революції гідності. З тих пір вони намагаються повернути своє чесне ім'я і довести неправомірність дій нідерландської фірми.

Фото **Андрія НЕСТЕРЕНКА.**

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Облігації військової позики розкупили

Мешканці Херсонщини за кілька місяців розкупили всі облігації військової позики, виділені на область. З 2230 цінних паперів на суму 2,23 млн. гривень, емітованих для підтримки українського війська, понад 1200 придбали мешканці обласного центру, решта розійшлися переважно у сільських районах. Утім, охочих вкласти частину заощаджень в обороноздатність країни залишилося чимало. Тож регіональне управління Ощадбанку отримало для розповсюдження облігацій ще на 50 тис. гривень. Найближчим часом їх передадуть до місцевих філій фінустанови, каже начальник управління Володимир Дубровський.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Сучасне обладнання для міліції

Для оснащення міліцейських патрулів у рамках експерименту, який триває в Хмельницькій області, виділено 240 тис. гривень. На ці кошти вже закуплено автомобільні реєстратори, камери фотовідеофіксації ДТП, переносні автомобільні радіостанції. Ще в розпорядження учасників експерименту надійде понад півсотні комплектів одягу та жилети зі світловідбивальними елементами. Найближчим часом планують доукомплектувати автомобілі медичними аптечками, переносними GPS-трекерами, а також приладами для визначення стану алкогольного сп'яніння водіїв.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

ЦИФРА

2000 рублів, або майже 700 гривень обіцяє платити кримчанам поліція за добровільно здану одиницю нарізної вогнепальної зброї, яка зберігається незаконно.

За інші види зброї можна буде одержати 700 рублів.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Маршрутка поспішала за пенсіями...

«Пенсійний туризм» із окупованих територій, зокрема до Запоріжжя, набув чималого розмаху. Відчувається навіть брак кваліфікованих водіїв. Схоже, саме ця обставина і стала причиною страшної ДТП поблизу Вільнянська Запорізької області.

В умовах легкого туману водій маршрутки «Мерседес-спринтер» під час обгону вантажівки виїхав на зустрічну смугу руху і зіткнувся з «ВАЗ-2106». Водій і пасажир останнього загинули на місці. У лікарнях Вільнянська та Запоріжжя — 14 із 22 пасажирів маршрутки.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Перша жертва тонкого льоду

Біля села Новосафронівка Новоодеського району Миколаївської області на відстані сорока метрів від берега, під час спроби перейти річку Інгул, провалився під лід і потонув 52-літній чоловік. Ішов він разом із сином, який безрезультатно намагався врятувати батька. Лід під ногами почав тріскатися, і юнак повернувся на берег.

Як розповіли нашому кореспондентові в пресслужбі ГУ ДСНС України в Миколаївській області, нинішньої зими це перша жертва такої зимової легковажності в області.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

Суд ухвалив рішення про ліквідацію «Харківметробуду» (УНІАН)

Як у Сімферополі знімали... одеський страйк

Відеосюжет про те, як працівники Одеського припортового заводу виходять на страйки-пікети, захищаючи своє право на працю, ставлять ультиматум чинній владі, збурив інтернет-простір. На самому підприємстві в місті Південному робітники та інженери розцінюють відеоролик як сплановану провокацію.

Як з'ясувалося, цей ролик виготовили в Криму, у Сімферополі, де сьогодні ховаються від правоохоронців депутати Одеської міської ради й активісти різних антиукраїнських громадських організацій.

Одеські журналісти дізналися, що оголошення про набір масовки для «документального фільму» розмістив у соціальній мережі якийсь Андрій Миколаїв. За півторагодинну участь у заході він пропонував винагороду — 400 рублів. У призначений час бажаючих чекали біля супермаркету «Ашан». На майданчику перед будівлею зібралося близько двохсот осіб — в основному, студенти і пенсіонери. Старші груп склали списки та завантажили людей в автобуси. По дорозі з'ясувалося, що ніхто з присутніх не має жодного уявлення про майбутній «фільм» і не знає, де планують його знімати.

«У нас сьогодні — епізод, де знімається серія соціальної реклами, — пояснив людям один з організаторів. — Ми знімаємо масовку біля заводу». Нібито масовка мала зображувати робітників, що борються за свої права. «Мітингувальникам» видали плакати: «Ні незаконній приватизації», «Досить грабувати народ праці», «ОПЗ — народу, а не олігархам», а також транспаранти: «Ні блокаді! Дайте працювати з Донбасом». Протягом 15 хвилин сімферопольці позували з гаслами й викрикували заклики не закривати завод. Потім масовці роздали гроші й відвезли до міста.

За найскромнішими підрахунками, серія провокаційної «соціальної реклами» обійшлася авторам у 80 тисяч рублів плюс витрати на транспорт.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Тарифи зростуть

«Державним комітетом з цін і тарифів» Криму встановлено нові тарифи на електроенергію для населення на 2015 рік. Так, з 1 січня їх збільшать на 15 відсотків, а з 1 липня — ще на стільки ж.

Як повідомила «голова комітету» Ольга Ігошина, мета прийняття такого рішення — реалізація збалансованої тарифної політики в галузі електропостачання, вихід на економічно обгрунтований рівень витрат з виробництва і транзиту електроенергії.

Михайло РУДЕНКО.

ФОТОФАКТ

У рамках проекту «Я можу врятувати життя» школярі Житомира вчилися надавати першу медичну допомогу, зокрема, робити штучне дихання, непрямий масаж серця, зупиняти кровотечу.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

Путівки в санаторії як нагорода

З нагоди Дня ліквідаторів наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у Закарпатській облдержадміністрації відбулася зустріч з тими, хто боровся з лихом планетарного масштабу. На Закарпатті живе майже п'ять тисяч чорнобильців, з них три сотні — інваліди.

Голова ОДА Василь Губаль, **повідомили в його прес-службі**, очікує від чорнобильців пропозицій, які варто врахувати під час формування бюджету на наступний рік. Тепер очільник області вручив цінний подарунок Василеві Угрину, голові обласного відділення «Союз Чорнобиль України» та відзнаки — грамоти і подяки ОДА й облради ліквідаторам аварії на ЧАЕС. А ще — придбані за державний кошт путівки до одного із санаторіїв у Свалявському районі. Ще понад чотири десятки таких путівок ліквідаторам другої категорії мають вручити у РДА і міськвиконкомах.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Банківська картка «полегшала» на 9 тисяч гривень

Таку суму зняли шахраї з банківської картки 36-річної рівнянки. Цю втрату жінка виявила лише за два дні і звернулася до міліції.

— Мені на мобільний зателефонував невідомий, назвався співробітником банку й запитав, чи не чекаю я на грошовий переказ, причому чітко назвав суму (а це 4 тисячі гривень), яку мав переказати мені чоловік, — розповідає ошукана жінка. — Я відповіла, що чекаю. Тоді він наказав терміново йти до банкомату і здійснити низку операцій. Коли я прийшла в зазначене місце, він зателефонував вдруге. Надавав вказівки, які я чітко виконувала.

Рівнянка у той момент не розуміла, що всі операції, які вона здійснює безпосередньо з банкомату, спрямовані на переказ коштів на інший картковий рахунок. Кілька разів перевіривши рахунок картки, жінка переконалася, що гроші так і не прийшли. Вирішила піти додому. І лише за два дні вона побачила, що з її кредитної картки зникло 9 тисяч гривень...

За фактом відкрито кримінальне провадження за ч. 1 ст. 190 (шахрайство) Кримінального кодексу України, **повідомив начальник Рівненського МВ УМВС Руслан Мельник.**

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

ДОБРІ СПРАВИ

Бібліотекам — свої книжки

Напередодні Дня Святого Миколая голова благодійного фонду «Закон і справедливість», депутат Хмельницької обради Віталій Олуйко подарував бібліотекам та школам області понад тисячу книг з історії України, шевченківські енциклопедії, дитячі й зарубіжні видання. «Виховання національно свідомого українця допоможе зберегти культурну та історичну спадщину, налагодити внутрішні та міжнародні стосунки, уникнути помилок. Або ми, українці, будемо друкувати та читати українські книжки, знімати свої фільми, або нам доведеться купувати бронежилети та автомати, щоб захистити нашу країну», — сказав меценат.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото надано автором.

Для королеви краси купують будинок

Балтська міськрада Одеської області купує будинок переможниці всеукраїнського конкурсу краси — дівчині-інвалідові Олені Оніщук. 26-літня королева краси жила із черницями в будинку при католицькому костьолі. Коли керівництво костьолу вирішило будинок законсервувати, дівчина могла залишитися без житла.

Міський голова Балти Сергій Мазур вирішив допомогти Олені. Міськрада залучила спонсорів для придбання житла, що відповідає потребам людини з обмеженими можливостями. З декількох запропонованих варіантів Олена зробила вибір на користь окремого приватного будинку в селі Білине (станція Балта).

Вл. інф.

Помічники святого Миколая вийшли на парад

Понад 300 юнаків та дівчат у червоно-білих шапочках пройшлися центром Тернополя з гаслом «Миколай про тебе не забуде». Супроводжував їх муніципальний оркестр. Благодійні акції школярі та студенти організовують вже десять років, а ось парад влаштували вперше. Понад місяць діє у місті «Фабрика святого Миколая», де його помічники виготовляють солодкі «миколайчики», які потім продають біля тамтешніх храмів. За виручені кошти купують подарунки дітям із малозабезпечених та багатодітних родин.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...елеватор готовий прийняти зерно

У прикарпатському Рогатині відкрили першу чергу комбікормово-елеваторного комплексу, де одночасно може зберігатися близько 104 тисяч тонн кукурудзи. Новий елеватор прийме перше зерно до кінця року. Комбікормовий завод компанія-інвестор планує запустити 2015-го. Виконувач обов'язків директора департаменту агропромислового розвитку ОДА Іван Андріїшин зазначив: комплекс дуже необхідний для розвитку сільського господарства краю. За останні десять років валовий збір зернових в області зріс із 380 тисяч до понад 700 тис. тонн. І це зерно, за його словами, потрібно десь зберігати, тож такі об'єкти вкрай потрібні місцевим господарникам. Щодо сучасного комбікормового заводу, який випускатиме по 10 тонн кормів на добу, то введення його в експлуатацію дасть новий поштовх для розвитку тваринництва.

Будівництво гігантського елеватора тривало трохи більше року. До нього прокладено понад п'ять кілометрів швидкісних електромереж. Усе на підприємстві відповідає європейським стандартам якості, створено нові робочі місця.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

...дзвін почує вся обитель

Новий 500-кілограмовий дзвін **(на знімку)** прикрасив цими днями дзвіницю Успенського Низкиницького монастиря Української православної церкви.

Виготовлено його на заводі художнього литва, що в місті Нововолинську. Подарували дзвін древній обителі троє парафіян, як пожертву від своїх родин. Передаючи його монастирю, меценати висловили впевненість, що ті мелодії нестимуть людям спокій, мир і радість.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото прес-служби Володимир-Волинської єпархії УПЦ.

...мільйон був під сидінням

На блокпосту в районі міста Попасна бійці Нацгвардії затримали автомобіль із мільйоном гривень. У легковику, крім водія, було ще двоє пасажирів, мешканців Луганська. Їхня поведінка здалася бійцям підозрілою. Водій машини попросив військовослужбовців за певну винагороду відпустити машину та її супутників без огляду. Утім нацгвардійці відмовилися від такої пропозиції і почали перевіряти автомобіль. Під заднім сидінням, у спеціально обладнаному схованці вони виявили понад мільйон гривень у національній валюті. Ні водій, ні пасажири спочатку не змогли вмотивовано пояснити походження грошей та їх точну суму. А згодом розповіли: начебто, до вересня продавали свиней, що самі вигодували, на території «ЛНР» і з того часу зберігали ці гроші для купівлі рефрижератора. Під час огляду телефонів затриманих було встановлено, що водій автівки має зв'язки з лідерами та членами незаконних збройних формувань «ЛНР».

Машину та затриманих осіб доправили до розташування оперативного підрозділу СБУ для детальнішої перевірки.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

У Львові перепоховають останки першодрукаря Федорова (прес-служба ОДА)

Українська льотчиця Надія Савченко, яку утримують під вартою у Росії, учора оголосила голодовку, *повідомив її адвокат Марк Фейгін*

Кілька десятків людей, що були в кафе на площі Мартіна у Сіднеї (Австралія), захопив учора в заручники невідомий озброєний прихильник «Ісламської держави». На момент верстки номера було відомо, що він вимагає зустрічі з прем'єр-міністром країни Тоні Ебботтом та прапор «Ісламської держави» *(«Євроньюз»)*

Понад 190 тисяч гривень — на підтримку наших співвітчизників

Довгоочікуване становлення громадянського суспільства в Україні, яке і є справжнім регулятором свободи людини, вселяє надію на справжні зміни у всіх сферах життя українців у довгостроковій перспективі і водночас заохочує закордонних українців всіляко підтримувати свою батьківщину на шляху Євроінтеграції.

Так, у самому серці Західної Європи — Швейцарії, на честь святкування річниці Незалежності цього року було створено міжнародну громадську організацію «Free Ukraine» (Вільна Україна), яка декларує своєю місією підтримку України на шляху до справжньої незалежності та євроінтеграції і налічує за цей короткий термін уже понад 30 активістів, родом з України, Швейцарії, Франції, Росії.

За якихось три місяці свого існування молода організація вже довела, що здатна «не словом, а ділом» допомогти рідній країні, яскравим підтвердженням чого став благодійний гала-вечір «Я люблю свободу — я люблю Україну», який зібрав у замку Боссе біля швейцарського міста Ніон понад 120 прихильників України.

Скуштувавши українську кухню, зі страв якої складалося меню вечері, гості мали шанс виграти безліч призів від спонсорів, взявши участь у лотереї і, зокрема, повернутися додому з головним призом — двома квитками Цюріх—Київ—Цюріх, наданих авіакомпанією «Міжнародні Авіалінії України». Під час вечері також відбувся благодійний аукціон, лотами якого були твори мистецтва українських художників із Швейцарії, Франції та Італії. Автори виставлених на аукціон творів перерахували за його результатами 60 відсотків коштів від кожного лота на потреби України. Решту картин і сувенірів можна було придбати під час вечора на спеціально організованих стендах безпосередньо у їхніх авторів.

Не обійшлося і без музичного супроводу у виконанні українських музикантів, що мешкають у Швейцарії і активно долучаються до громадських ініціатив на підтримку батьківщини, а також квартету оперних співаків з Австралії, двоє з яких — вихідці з України. Одним словом, організатори вечора доклали зусиль, щоб належним чином представити українську культуру та традиції і водночас виручити кошти для батьківщини.

Безперечно, за кожною ініціативою має стояти лідер, і, як годиться, цю роль виконує президент Асоціації — киянка з 17-річним стажем життя у Швейцарії — Людмила Містелі. За її словами, події останнього року, а надто їхнє трактування швейцарськими та європейськими ЗМІ, не змогли залишити її байдужою. «Хоч половину свого життя я прожила у Швейцарії і вважаю цю країну своєю другою батьківщиною, в душі я — киянка, і як людина, що добре знає наш менталітет і усвідомлює справжні прагнення нашого народу, сьогодні я маю нагоду донести до швейцарців та їхніх сусідів зрозумілою їм мовою, що саме відбувається в Україні, і хто такі українці насправді».

За словами Людмили, вона завжди мала підвищену чуттєвість до несправедливості. «Вкрай прикро спостерігати, що Європа бачить, що у неї відбувається на порозі, проте і надалі залишається осторонь. Мабуть, це і підштовхнуло мене до активних дій сьогодні».

Життєву позицію президента «Free Ukraine» підтверджує і її професійний шлях. Людмила залишила свою успішну кар'єру у відділах кадрів мультинаціональних компаній у Швейцарії, щойно відчула, що у багатотисячних корпораціях надають перевагу статистиці, а не розвитку і добробуту підлеглих. Так, вже понад два роки Людмила працює спеціалістом з професійної перекваліфікації у кантональній адміністрації міста Веве. «Моя робота приносить мені неабияке задоволення, адже я маю змогу цілеспрямовано допомагати людям, які через життєві обставини — інвалідність чи депресію — мають інтегруватися у новій професії», — каже Людмила.

Досвід роботи кадровиком допоміг Людмилі об`єднати навколо ідей Асоціації однодумців і ефективно координувати її діяльність переважно через Інтернет, адже всі члени Асоціації не лише розкидані по всій Швейцарії — Цюріх, Берн, Женева, Лозанна, Ніон тощо, але й, так само, як Людмила, працюють.

«Мені дуже приємно, що наш перший гала-вечір отримав такі позитивні відгуки, і треба зазначити, що це заслуга самовідданих волонтерів нашої асоціації: спільна мета єднає,— каже Людмила, — Лише за один вечір ми зібрали понад 12 тисяч швейцарських франків, і вже на наступний день нам надійшли пропозиції викупити лоти аукціону, які не було придбано під час гала-вечору. Таким чином сума зібраних коштів значно зросте, і ми зможемо передати їх в Україну для тих, хто того найбільше потребує».

«А ще 14 грудня наша асоціація взяла участь у різдвяному ярмарку в Ніоні, виручені кошти з якого ми також спрямуємо на допомогу Україні», — розповіла Людмила Містелі.

Людмила Містелі.

Щодо коштів, за словами президента асоціації, їх спрямують на потреби поранених і постраждалих у воєнних діях, а також на допомогу тим, хто сьогодні потребує фінансової підтримки через конфлікт на сході України. «Для нас дуже важливо, щоб наша діяльність була прозорою, і допомога, яку ми плануємо надати, була справді дієвою. Тому, за результатами використання коштів, ми підготуємо ретельний звіт, з яким можна буде ознайомитися у відкритому режимі. Звісно, ми також плануємо звітувати про призначення всіх виручених коштів нашою асоціацією і на щорічному українському фестивалі, який було засновано на нашому першому гала-вечорі».

Щодо планів розвитку асоціації, Людмила вбачає їх не лише у благодійницькій діяльності, а й у популяризації українського мистецтва, промоції культурних заходів, а також інформаційній діяльності, яка сприятиме євроінтеграційному поступу України. «Ми не позиціонуємо себе як закриту організацію, навпаки, нам би дуже хотілося, щоб асоціацію помітили, і до нас приєднувалися українці й іноземці не лише із Швейцарії, а й країн-сусідів. Іншими словами, завдяки своєму унікальному географічному розташуванню, діяльність Асоціації має можливість стати рупором України для всієї Європи. Згодом, я маю надію, у нас з`являться і спонсори, і надійні партнери серед шанованих міжнародних організацій із штабквартирами у Швейцарії».

Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.

Швейцарія.

Палки в колеса інвестиційному енергетичному проекту на Случі

Від жодного з очільників, які у різні роки керували Рівненщиною, не чула, що вони не зацікавлені у заходженні інвестицій. Навпаки, кожен обіцяв всіляке сприяння інвесторам. Та чи насправді легко зайти інвестиціям в Україну? Давайте простежимо це на прикладі інвестиційного проекту щодо будівництва міні-ГЕС на річці Случ у Березнівському районі на Рівненщині.

Ще з літа 2012 року потенційний інвестор почав погоджувати з різними інстанціями цей проект, попередньо зареєструвавши у селі Губків Березнівського району ТзОВ «Енергетична компанія «Случ». Пройшли всі передбачені законодавством процедури: від громадських слухань на територіях Соснівської селищної, Губківської та Марининської сільських рад, де мають намір втілювати цей проект, до різних погоджень та експертиз.

Здавалося б, можна будувати міні-ГЕС. Але, судячи з прес-релізу, розповсюдженого прес-службою Рівненської обласної ради, його можуть загальмувати. Дуже дивно, що такі перепони ставить голова Рівненської обласної ради Михайло Кириллов (цитуємо):

— Я вже направив звернення до обласної державної адміністрації з проханням надати копії усіх погоджувальних документів, на підставі яких було надано дозвіл на розробку землеустрою і був погоджений сам проект. Крім того, питання законності будівництва ГЕС розглянуть депутати на постійній комісії облради з питань екології, природокористування, охорони навколишнього середовища і вже після цього я буду звертатися у всі причетні структури з вимогою перевірки законності надання дозволу на спорудження ГЕС на Случі, а також самого розпорядження голови облдержадміністрації. Якщо відверто, то про те, що фірмі, яка, за інформацією ЗМІ, з 90% часткою — російська, давали дозволи на будівництво ГЕС в мальовничому куточку Березнівщини, я вперше дізнався в п'ятницю. Вочевидь, рішення приймалися таємно і ніхто не хотів, щоб обласна рада була в курсі подібних рішень, інакше б цих дозволів просто ніхто б не отримав.

Дивує не стільки риторика Михайла Кириллова щодо Рівненської ОДА на манер «старшого брата», скільки його позиція щодо згаданого проекту. Адже він перш за все мав би бути зацікавленим у тому, щоб на Рівненщині розвивалися альтернативні види добування електроенергії, як це активно роблять європейські країни, куди прагне й Україна. Палки в колеса такому інвестиційному проекту у вигляді прокурорських перевірок, популістських заяв ставляться якраз у той час, коли Рівненщина час від часу поринає в пітьму через відключення електроенергії, що, звичайно ж, викликає невдоволення людей. Тож будівництво таких міні-електростанцій, які використовують силу води, вітру, а не вугілля, якого в країні нині дуже не вистачає, могло б допомогти справитися з енергетичною кризою. Адже крапля до краплі — і є ріка, а у даному випадку поповнення електроенергією Єдиної енергетичної системи ще й від міні-ГЕС на Случі, що вже впродовж багатьох років у Демидівському районі Рівненщини успішно робить Хрінницька ГЕС.

Дивує і те, що Михайло Кириллов, працюючи в органі місцевого самоврядування, не враховує думки територіальних громад Соснівської селищної, Губківської та Маринінської сільських рад Березнівського району, які під час громадських слухань чітко висловились за будівництво такої міні-ГЕС на річці Случ. Так, мешканці села Губків бідкаються, що річка поблизу їхнього села з кожним роком міліє, а у колодязях влітку бракує питної води. Будівництво міні-ГЕС на Случі дозволить на три метри підняти рівень води у річці, а відтак і рівень ґрунтових вод, що, за твердженням фахівців з водокористування, врятує колодязі від висихання.

Місцеві мешканці в реалізації цього інвестиційного проекту, крім нових робочих місць (а це у селах проблема з проблем), надходжень до місцевих бюджетів за оренду землі, бачать ще й іншу вигоду. Березнівський район активно займається зеленим туризмом, тож з підняттям рівня води можна буде розвивати тут водні види спорту, створити сучасні рекреаційні зони, в чому обіцяв підсобити інвестор, який народився у Березному (тут живе його рідня), тож йому небайдужа доля малої батьківщини, якщо у такий неспокійний для України час наважився вкласти мільйони євро у проект з будівництва міні-ГЕС на Случі. До речі, сам інвестор Олександр Лавренюк українець, одружився на українці, якийсь час проживав у Санкт-Петербурзі, а нині має вид на проживання у Чехії, в Празі, де веде свій бізнес (див. випис з міського суду Праги на сайті юстиції Чехії). Тож намагання голови Рівненської обласної ради Михайла Кириллова, зіграти на патріотичних почуттях українців, назвавши нашого земляка російським інвестором, чесно кажучи, виглядають дуже дивними, тим паче що обласний керівник таку «інформацію», як сам зізнався, отримав не з офіційних джерел...

Дивує і те, що своєю заявою щодо реалізації інвестиційного проекту з будівництва міні-ГЕС Михайло Кириллов фактично засумнівався у компетентності і професійності працівників Рівненської ОДА, прозорості їх роботи. Хоча брифінг в. о. голови Рівненської ОДА Юрія Приварського (а він до призначення на посаду першого заступника голови РОДА працював в енергетичній галузі), а також те, що представнику інвестора, директору ТзОВ «Енергетична компанія «Случ» Вадиму Козлюку була надана можливість розповісти про проект та відповісти на запитання журналістів, свідчить про відкритість влади, її намагання інформувати людей з перших вуст.

— Спочатку планували розробляти проект будівництва міні-ГЕС на річці Случ на місці колишнього водяного млина у селі Губків, де вже є бутобетонна гребля — таке будівництво було б для нас дешевшим, каже Вадим Козлюк. — Але перший варіант проекту не пройшов експертизу в обласному Держуправлінні охорони навколишнього природного середовища, оскільки об'єкт потрапляє у межі природно-заповідного фонду. І я, і інвестор родом з Березнівського району, тому не зацікавлені завдавати шкоди довкіллю. Відтак взялися за розробку другого варіанту проекту, за яким змістили будівництво вниз за течією, ближче до селища Соснове, щоб вийти за межі навіть «віртуального» природно-заповідного фонду, оскільки де-юре його не існує. Другий варіант проекту після розгляду та погодження з усіма зацікавленими інстанціями, організаціями отримав позитивний висновок ДП «Укрдержбудекспертиза». Після цього розроблявся проект землеустрою, який також пройшов експертизу в Держземагентстві України.

На запитання журналістів, чи з будівництвом міні-ГЕС на Случі не будуть підтоплюватись угіддя, Вадим Козлюк сказав:

— Оскільки створ запроектований у каньйоні, підтоплень угідь не буде, за винятком хіба що чагарників та заростей у прибережній смузі. Товариство провело геодезичну зйомку двома незалежними компаніями, які пройшли більше десяти кілометрів по всій імовірній ділянці в межах підняття рівня води. Та навіть запроектований рівень підняття води у створі на три метри не поверне повноводність Случа, який був кілька десятиліть тому. Нині ж річка замулюється, зміліла, посередині русла є острівки із заростями. Це позначилось на рівні води у колодязях мешканців села Губків. Ця проблема вирішиться з будівництвом міні-ГЕС. На греблі запроектований рибопропуск за європейським зразком, тому міграції риб нічого не загрожуватиме, — сказав представник інвестора.

Хочеться сподіватися, що здоровий глузд й інтереси нашої держави, які полягають у забезпеченні її енергетичної незалежності, таки візьмуть гору над амбіціями, й інвестиційний проект з будівництва міні-ГЕС на Случі буде реалізований. Надію на це дає державницька позиція Рівненської ОДА, про що на брифінгу сказав в. о. голови Рівненської ОДА Юрій Приварський:

— Одним з пріоритетів держави є альтернативні джерела енергії в час, коли країні не вистачає електроенергії. Разом з тим будівництво ГЕС на річці Случ — це мільйони євро іноземних інвестицій в область, робочі місця у сільській місцевості, надходження у бюджет.

Але чи вистачить твердості виконавчій владі відстояти згаданий інвестиційний проект, покаже час. Адже противниками (чи суперниками?) проекту вже задіяна «важка артилерія» на зразок прокурорських перевірок, звернень екологічних громадських організацій тощо, що може зірвати згаданий інвестиційний проект.

У понеділок, 15 грудня, мало відбутися засідання постійної комісії з питань екології, природокористування, охорони навколишнього середовища Рівненської обласної ради, у порядку денному якої серед інших мало б бути питання щодо будівництва міні-ГЕС на річці Случ. На ній планувалось заслухати представника інвестора, а також аргументи опонентів проекту, якими є молодіжна громадська організація «Еко-Клуб» та Рівненський міський клуб туристів «Обрій» (саме він звернувся до Рівненської обласної ради з цього питання). Щоправда, мені вдалося поспілкуватися з представником ГО «Еко-Клуб» Олегом Гетуном, який сказав, що вони проти зведення міні-ГЕС, оскільки вважають, що буде затоплена частина земель заказника «Соколині гори».

Але через відсутність кворуму засідання постійної комісії облради не відбулося. Його відклали на невизначений час. Однак у приватній розмові один з депутатів — членів згаданої комісії припустив, що інвестиційний проект буде провалений. Щоб відмова виглядала не так різко, інвестору можуть запропонувати інше місце для зведення міні-ГЕС — у Гощанському районі, на що він навряд чи погодиться. Адже для цього заново слід проходити передбачену законодавством процедуру — від громадських слухань до різних погоджень, а також проводити нові передпроектні вишукування та розроблення нової технічної документації, що потягне за собою значні фінансові затрати, а головне — потребуватиме багато часу.

Зрештою, ми будемо відстежувати долю цього інвестиційного проекту і повідомимо про це наших читачів.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Вкрай прикро спостерігати, що Європа бачить, що у неї відбувається на порозі, проте і надалі залишається осторонь

200 мільйонів доларів піде на розвиток ГТС

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До порядку денного засідання Ради Асоціації не потрапили теми-сюрпризи. Йшлося, традиційно, про спільну протидію російській агресії на сході України та незаконну анексію Криму, підтримку з боку Європейського Союзу програми реформ та імплементацію Угоди про асоціацію з ЄС, прогрес у виконанні Україною умов для запровадження безвізового режиму з ЄС, а також питання енергетичної безпеки.

І ось тут найцікавіше. Вчора міністр закордонних справ Павло Клімкін та керуючий директор ЄБРР Ріккардо Пуліті **(на знімку)** підписали Кредитну угоду між Україною і Європейським банком реконструкції та розвитку (Україна: модернізація магістрального газопроводу Уренгой—Помари—Ужгород). Церемонія відбулася в присутності віце-президента Єврокомісії з питань енергетичного союзу Мароша Шефчовіча. Цим документом передбачене залучення коштів у розмірі до 200 мільйонів доларів для реконструкції вітчизняної газотранспортної системи.

Окрім того, важливо зазначити, що засідання Ради Асоціації Україна—Європейський Союз відбулося напередодні засідання Ради міністрів закордонних справ країн — членів ЄС. Глави західних дипломатій планували обговорити розширення санкцій проти Криму, включаючи заборону на продаж технологій для розвідки нафти й газу і на управління європейськими фірмами туристичним бізнесом на півострові. На момент верстки номера міністри продовжували обговорювати ці питання.

Фото прес-служби МЗС.

(За інформацією урядових прес-служб та інформагентств).

У Лімі все-таки вдалося знайти компроміс щодо майбутньої кліматичної угоди

«Дозвольте сказати вам: так, цей текст — не ідеальний, але він враховує інтереси усіх сторін. І з його прийняттям ніхто не залишиться в програші», — так прокоментував міністр навколишнього середовища Перу Мануель Пулгар Відал прийняття попереднього тексту нової кліматичної угоди, яка має замінити Кіотський протокол 2020 року. Щоб цей документ таки побачив світ, а точніше, щоб під ними поставили свої підписи представники всіх 190 країн, довелося продовжити роботу конференції на два дні.

Екологи, щоправда, оцінили переговорний текст як досить слабкий. «Ми приїхали сюди, сповнені оптимізму. Перед цим вдалося досягти згоди між Китаєм та США. Ми мали добрі новини з Латинської Америки щодо відновлювальної енергії та захисту лісів. А тут ми отримали відверто слабкий текст. Доведеться дуже багато попрацювати, щоб у Парижі можна було нарешті підписати остаточну угоду», — заявила Саманта Сміт, представниця Фонду захисту дикої природи, повідомляє «Євроньюз».

Утім, позитивним є те, що вдалося досягти хоч якогось компромісу. Адже аналогічна спроба 2009 року в Копенгагені закінчилася нічим. Нині ж держави зобов'язалися розробити національні плани щодо боротьби зі змінами клімату.

Як уже повідомляв «Голос України», 1 грудня у Лімі (Перу) розпочала роботу конференція ООН з клімату. Остаточну угоду планово підписати наступного року в Парижі. Новий документ має на меті істотно скоротити викиди парникових газів і, найголовніше, долучити до цього всі країни світу. Власне, найбільші суперечки й точилися навколо того, що країни з різним розвитком економіки повинні мати різні зобов'язання. Індія та Китай наполягали, що економічно розвинені країни Заходу мусять надавати фінансову допомогу бідним країнам, економіки яких від екологічних ініціатив постраждають значно серйозніше. І, власне, саме щодо цього і вдалося домовитися: багаті країни обіцяють допомагати бідним покращувати екологію.

Додає оптимізму й той факт, що дві супердержави — США та Китай, які спільно продукують 40 відсотків вуглекислого газу у світі, ще до початку конференції домовилися об'єднати зусилля для порятунку планети.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Журналістів оголосили ворогами

У неділю в Туреччині було заарештовано понад 20 журналістів, серед яких і головний редактор найбільшої газети «Zaman» Акрам Думанлі. Їх обвинуватили в підготовці державного перевороту й у зв'язках з рухом Фетхуллаха Гюлена — ісламського громадського діяча, який проживає в США і є опонентом президента Реджепа Ердогана.

Нинішній президент Туреччини мав «зуб» на Гюлена і його людей ще рік тому. Опозиціонери прямо обвинувачували Ердогана в причетності до одержання хабара у великому розмірі, але йому тоді вдалося загасити скандал. Щоправда, злість і образа залишилися. І от тепер за «відмашкою» вищого державного чиновника почалося переслідування журналістів незалежних газет і телеканалів. За даними турецьких ЗМІ, правоохоронні органі отримали список ще 150 журналістів, які мають сісти за грати за нібито їх причетність до викриття корупційних скандалів влади й критику режиму Ердогана.

Держдепартамент США і ЄС різко засудили арешти журналістів і порекомендували Туреччині припинити їх переслідування. Так, у заяві Держдепу США наголошується: «Як друзі й союзники Туреччини ми закликаємо турецьку владу, щоб її дії не порушували основні цінності й власні демократичні принципи». У неділю верховний представник ЄС з іноземних справ і політики безпеки Федеріка Могеріні та комісар ЄС із питань розширення Йоханнес Хан різко засудили арешти журналістів і заявили, що ці дії «суперечать європейським цінностям і стандартам», до яких прагне приєднатися Туреччина і які є ядром міцних відносин з ЄС.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ФОТОФАКТ

В індонезійській провінції Банджанегара, на острові Ява, зливи спричинили зсув, який забрав життя майже 30 осіб. Ще кілька десятків вважається зниклими безвісти. У пошуковій операції бере участь майже 2 тисячі людей.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Японія проголосувала за «абеноміку»

У неділю в Японії відбулися позачергові вибори до нижньої палати парламенту. Їх оголосив прем'єр-міністр країни Шиндзо Абе після того, як японська економіка продемонструвала спад за останні два квартали. Фактично, голосування стало плебісцитом на довіру суспільства уряду ліберал-демократів та їхніх союзників на проведення в країні економічної політики, названої за прізвищем глави уряду «абеномікою».

Певною мірою Шиндзо Абе ризикував, оголошуючи вибори не в найкращий для партії час, хоча міг би ще два роки спокійно працювати до чергових виборів, однак перемога давала йому «картбланш» на впровадження рішучих заходів ще на наступні чотири роки. Водночас, зважаючи на високі рейтинги ліберал-демократів та роздрібнення в лавах опозиціонерів, ризик був не надто великим. Соціологічні дослідження обіцяли впевнену перемогу правлячій коаліції. І вибори це підтвердили.

Вже через кілька годин після закінчення голосування підсумки було підбито. Більш як дві третини голосів виборці віддали за правлячу коаліцію, що дає право ухвалювати закони, навіть якщо верхня палата їх не підтримує. Ліберал-демократи на чолі з прем'єром одержали 291 мандат (із 475 місць), а їхня союзниця — партія «Нова Комейто» — 35. Головні опоненти ліберал-демократів — Демократична партія — здобули 73 місця в парламенті.

На що потратить «мандат довіри» правляча сила? Старий-новий прем'єр, якого вже привітали з перемогою, заявив: він сприймає результати виборів як факт, що «суспільство підтримало дворічну політику «абеноміки», а тому в країні буде продовжено радикальний курс на оздоровлення економіки, фінансів та зміцнення безпеки. Абе не має наміру змінювати склад уряду.

Принагідно кілька слів про Шиндзо Абе. Він походить із відомої політичної династії. Дід Абе у 1950-ті роки очолював уряд Японії, батько у 1980-х був міністром закордонних справ. Уперше політик очолив уряд 2006-го, й тоді, в свої 52 роки, він був наймолодшим прем'єром після Другої світової війни. Знову очолив уряд наприкінці 2012 року. Рейтинг довіри в суспільстві до останнього не опускався нижче 50 відсотків.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

РЕПЛІКА

Ядерна бомба пропаганди

Прем'єр-міністр РФ Дмитро Медведєв опублікував у московській «Независимой газете» велику статтю про російсько-українські відносини. Якщо коротко, глава кабінету міністрів «в одному місці» зібрав усі постулати пропаганди, вигадані за минулий рік інтелектуалами «кремлівського пулу», і «творчо розвив» антиукраїнські ідеї свого президента.

У всіх бідах України Медведєв обвинувачує український народ, який він продовжує називати «братнім». Вершиною цинізму, звісно, є фраза про те, що «по той бік кордону живуть близькі нам за духом, культурою, менталітетом люди, доля яких ніколи не буде нам байдужною», тобто, він має на увазі нас, українців. Політичний діяч, тим паче глава виконавчої влади, який по всій Росії збирає найманців на війну на Донбасі, не має розраховувати, що «близькі за духом» українці зможуть пробачити росіянам убивства громадян своєї країни. Уся російська державна машина працює на війну з Україною. Це не тільки найманці, яких відкрито вербують у військкоматах, готують убивати в навчальних центрах російської армії. Це й тисячі одиниць військової техніки та зброї, що їх Росія посилає в райони бойових дій сходу України. І Медведєв з Путіним особисто відповідальні за тонни бруду про нашу країну, якими «годують» кремлівські ЗМІ росіян.

Повторювати очевидні дурниці й медведєвську брехню не має сенсу. Можна лише висловити жаль, що «вінценосний текст» прем'єр-міністра стане прямою вказівкою (якщо не наказом) для російських генералів антиукраїнської пропаганди, отруюватиме свідомість усіх людей, що живуть у Росії, і знищить останні паростки тієї самої «близькості наших народів», про яку пише Медведєв.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Лікнеп про ЄС

■ ***Сьогодні ринки держзакупівель України та ЄС закриті одне для одного. Це пов'язано з різницею процедур та технічних умов. Угода про асоціацію передбачає поетапне надання повного взаємного доступу на ці ринки. Зробити держзакупівлі прозорими — одне з найскладніших завдань у рамках виконання Угоди.***

■ ***ЄС проводить безперервну роботу з надання більшої гнучкості та прозорості законодавчим положенням і процедурам держзакупівель. Угода про асоціацію містить окрему главу та спеціальний додаток, присвячені адаптації українських норм до європейських.***

■ ***Ринок держзакупівель в ЄС становить приблизно 500 млрд. євро та є одним з найбільш ефективних і прозорих у світі.***

■ ***Обсяг українського ринку також шалений за обсягом — приблизно 400 млрд. грн. Однак він, на відміну від європейського, залишається непрозорим і недоступним навіть для національних підприємств.***

За матеріалами «Європравди».

Вихідними у США відбулися масові демонстрації проти расової дискримінації з боку поліції, названі «маршем мільйонів»

Обсяги виробництва сільгосппродукції у країні за підсумками 11 місяців зросли порівняно з січнем–листопадом минулого року на 5% — *Держстат*

АгроДебати на тему «Перспективи вітчизняної цукрової галузі на європейському ринку», організовані Українським клубом аграрного бізнесу, відбудуться сьогодні у Києві

Павло ГАЙДУЦЬКИЙ: «Треба не говорити про реформи, а проводити їх»

Двадцять років тому в нашій країні розпочалася модернізація аграрного сектору

10 листопада 1994 року Президент України Леонід Кучма видав указ «Про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи у сфері сільськогосподарського виробництва». А п'ять років потому — 3 грудня 1999 року побачив світ указ глави держави «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектору економіки», відповідно до якого колгоспи були перетворені на приватні структури ринкового типу. Задля здійснення аграрної реформи Президент Леонід Кучма видав майже 60 указів.

Сьогодні, коли в Україні гостро стоїть питання про поглиблення реформ, досвід реформування агросектору — безцінний. Особливо, якщо врахувати, що реформа проводилась у важкій і специфічній галузі — сільському господарстві. І що важливо — є вагомі результати.

Про те, як здійснювалася реформа, ми ведемо бесіду з академіком Національної академії аграрних наук Павлом Гайдуцьким (на знімку), який у ті роки працював головою Держкомзему, міністром сільського господарства і продовольства, заступником глави адміністрації Президента з економічних питань і мав безпосередній стосунок до аграрної реформи.

— Павле Івановичу, в Україні відбулося перезавантаження влади. І парламент, і уряд оновилися досить радикально. Проте виникає запитання: чи буде нова влада проводити реформи, про які так багато і давно говорять?

— Відповісти на це запитання має тільки влада. Я можу сказати одне: Україна сьогодні впритул наблизилась до порога, за яким вибору немає, а сумніви і вагання — це шлях у глухий кут. Альтернативи реформам немає, хіба що одна — дефолт. Але така альтернатива нікого не влаштовує. Залишається одне — проводити реформи.

— Сьогодні, напевне, ні в кого немає сумнівів, що період президентства Леоніда Кучми — час реформ. Можливо, не все було зроблено і не так, як хотілось, але це вже інше питання. Що було найголовнішим, на вашу думку?

— Є кілька умов або заповідей, якщо хочете, які мають бути, щоб реформи здійснювались.

Перша — віра керівництва держави в реформи і політична воля до їх здійснення.

Друга — компетентна і наполеглива команда урядовців, науковців та фахівців.

Третя — висока відповідальність керівництва держави і команди.

Для глави держави чи уряду тут є момент істини, про який колись сказав «батько економічного дива в Сінгапурі» Лі Куан Ю: «Якщо не робитимеш реформ, можеш виграти вибори, але програє держава; якщо робитимеш реформи, можеш програти вибори, але виграє держава». Тому нинішнім провідникам і треба визначитись.

І не важливо, чи вимагає цього МВФ або Світовий банк, чи є в них гроші чи немає, чи є війна чи немає. До речі, Вінстон Черчілль якось сказав, що під час Другої світової війни у Великій Британії реформ було проведено набагато більше, ніж за довоєнні 30 років.

Крім того, треба не говорити про реформи, а проводити їх. Має бути менше популізму, а більше практичних дій, менше піару, а більше результату. На жаль, у попередні роки стільки говорили про реформи, що треба не один десяток років наполегливо працювати, щоб виконати обіцяне.

Від реформ марно чекати вдячності або овацій. Це приходить із роками, і то, якщо все зроблено правильно — в інтересах людей. Ще Петро Столипін зрозумів: здійснення реформ — це самопожертва. Це варто пам'ятати тим, хто думає проводити реформи, і прагне заслужити лаври. Але без реформ відбудеться деградація як політика, так і держави.

— Леоніда Кучму в часи його президентства постійно критикували за реформи, і чи не найбільше за аграрну. А в 2014 році аграрний сектор став локомотивом економіки. Це якось взаємопов'язано?

— Безперечно. На час проголошення незалежності України аграрне виробництво головним чином було зосереджено в колгоспах і радгоспах. Це ще сяк-так трималося при командно-адміністративній системі. Хоча і тоді СРСР, маючи найбільші у світі площі чорноземів, закуповував найбільше зерна. Парадокс, але факт.

З переходом до ринкових умов існування колгоспів і радгоспів було приречене. Вони постали перед вибором: або реформа, або банкрутство. Третього не було. І Леонід Кучма вибрав шлях реформ. Завдяки цьому сектор народногосподарського комплексу, який давав 70% виробництва, врятували від неминучого банкрутства. Мета аграрної реформи — трансформація колективних та державних сільськогосподарських підприємств у приватні структури ринкового типу.

Аграрна реформа — дуже масштабна справа. Вона торкнулась долі десятків тисяч сіл та господарств і мільйонів селян. Водночас вона була найбільш заполітизована. Комуністи і соціалісти добре розуміли, що після приватизації землі й колгоспів вони втратять на селі останній оплот. Так воно й сталося.

Тому укази глави держави не один раз прагнули заветувати на засіданнях Верховної Ради. Але нічого не вийшло, бо вони мали відповідне законодавче підґрунтя. А скільки бруду було вилито на Леоніда Кучму особисто, і на тих, хто безпосередньо займався реформою? Але що робили б «захисники» колгоспів і радгоспів, якби господарства почали масово банкрутувати? Зрозуміло, звинувачували б президента, уряд, парламент в усіх гріхах. Але ми цього не допустили, бо прагнули захистити людину — селянина.

— У чому головна запорука успіху аграрної реформи?

— У тому, що ми опирались на відомі у світовій практиці базові установки, за якими здійснювалась більшість успішних реформ.

Перше. Грунтовно вивчили зарубіжний досвід, особливо постсоціалістичних країн, які випереджали нас на три—п'ять років. Особливо цінним був досвід колишньої НДР, Чехії, Словаччини, Угорщини. У сільському господарстві цих країн було багато кооперативів та держгоспів (аналог наших колгоспів і радгоспів), які тамтешня влада на початку 90-х років минулого століття дуже швидко перетворила на товариства з обмеженою відповідальністю.

Друге. Передусім опирались на наукові розробки. Наші вчені аграрники-економісти ще з кінця 80-х років активно досліджували можливості реформ і розробляли варіанти перетворення колгоспів і радгоспів на приватні структури ринкового типу, а також паювання землі та майна. Потім ці напрацювання лягли в основу указів Президента і законів України.

Третє. Реформа мала яскраво виражену соціальну спрямованість. Можливо, хтось хотів «прихватизувати» колгосп чи радгосп «оптом у свою вотчину, залишивши мільйони селян за бортом». Знаю, що були такі, і чимало, особливо у приміських зонах, щоб потім «банкувати» землею. Цього не можна було допустити. Історично правильний шлях — це паювання землі і майна колгоспів і радгоспів селянам. Земля має належати тим, хто живе і працює на ній, і тим, у чиїх предків цю землю свого часу забрали. Пізніше було запроваджено оренду цих паїв у селян новоствореними господарськими структурами та обов'язковість орендної плати. В цьому полягала потужна соціальна складова реформи.

Четверте. Нарешті була надана суттєва державна підтримка реформованим господарствам. Було списано борги перед державою; запроваджено: фіксований податок; повернення ПДВ селянам на інноваційні програми; пільгові кредити; 30-відсоткова компенсація вартості придбаної вітчизняної техніки; субсидований державою лізинг техніки; бюджетні дотації на інноваційні програми; формування інфраструктури аграрного ринку; підтримку соціального розвитку.

Тобто аграрна реформа — це не просто паювання землі, як хтось хоче це подати. Це був цілий комплекс узгоджених взаємодоповнюючих заходів. І так треба діяти під час здійснення кожної реформи.

— Ви згадали про науку, яка роль у проведенні реформи аграрної академії?

— У тому, що аграрна реформа відбулась, — велика заслуга аграрної академії. Важко пригадати ще приклад того, як галузева наука так активно включилась в модернізацію галузі. Хто б що не казав. Було непросто, навіть самим собі, як кажуть, «наступити на горло». Адже в аграрній академії теж не все було однозначно. У справжній науці так не буває.

Особливо хотів би відзначити Інститут аграрної економіки, який взяв на себе основний тягар наукових і нормативних розробок. Велика заслуга в цьому була тодішнього директора Петра Трохимовича Саблука. Я не знаю іншого наукового закладу, який би так послідовно і наполегливо займався адаптацією галузі до ринкових умов. Наука тоді підставила плече владі у цій важкій справі. Для Леоніда Кучми така підтримка була дуже важливою. І треба віддати йому належне: Президент покладався на науковців, фахівців, довіряв їм, радився з ними.

— Минуло 15 років з часу перетворення колгоспів на приватні структури. Отже, часу минуло достатньо, щоб дати узагальнену оцінку результативності реформи.

— Сьогодні можна констатувати: аграрна реформа, яку вважали найбільш ризикованою, суперечливою і заполітизованою, вдалася і дала позитивні результати. Замість колгоспів та радгоспів на селі утвердились приватні структури ринкового типу. Практично повністю були збережені земельні й майнові комплекси новостворених господарств.

Після 1999 року в сільському господарстві, за винятком кількох неврожайних років, виробництво постійно зростало. У цьому році аграрний сектор — єдина галузь в економіці, яка дала приріст виробництва — понад 7%. Галузь за обсягами виробництва нарешті вийшла на рівень 1990-го та вдвічі перевищила рівень дореформеного 1999 року. Жодна інша галузь не має такої позитивної динаміки. Виробництво зерна уже три роки поспіль перевищує 60 мільйонів тонн. Високі показники ефективності галузі: частка прибуткових підприємств зросла з 15% у 1999 році до 80%. За підсумками року очікується 10 млрд. гривень прибутків і 10% — рентабельність. Все це — результат реформи.

Аграрний сектор України впевнено вийшов на зарубіжні ринки і навіть зайняв лідируючі позиції. Вітчизняні аграрії вироблюють найбільше у світі насіння соняшнику та соняшникової олії, посідають 4-те місце з виробництва картоплі, 5-те — кукурудзи, 9-те — яєць, 10-те — пшениці. Частка аграрного сектору в загальноукраїнському експорті перевищила 26 відсотків і продовжує зростати. Сільське господарство дає майже 9% ВВП країни. Але за обсягами кредитування, інвестицій в основний капітал, прямих іноземних інвестицій, прямої бюджетної підтримки частка галузі набагато менша.

Не менш важливі й соціальні наслідки реформи. Мільйони селян стали власниками земельних та майнових паїв, отримали право здавати їх в оренду і отримувати орендну плату. Торік така плата перевищила 10 млрд. гривень. Окремі селяни вилучили свої земельні й майнові паї для самостійного господарювання в різних формах.

— Чи можна сказати, що аграрна реформа розв'язала всі проблеми? Адже, якщо поїхати в село, поговорити з селянами, з фахівцями та керівниками аграрного сектору, вони навряд з цим погодяться.

— Ви праві. Зроблено далеко не все, не повністю. Тому актуальність аграрної реформи аж ніяк не знизилась. За рекордних урожаїв зерна останніми роками проблем у селян не поменшало, і особливих радощів у них не відчувається.

Не стихають дискусії й навколо реформи. Окремих політиків, та й аграріїв, ще не покинули сумніви: чи потрібна була реформа? Хтось досі в ілюзіях, що колгоспи можна було зберегти в ринкових умовах. А хтось навпаки - хотів їх прибрати до рук, і хазяйнувати як на своєму підсобному господарстві.

Бракує адекватного реагування і на процеси, які є наслідком «творчого» використання бізнесом можливостей реформи. Що маю на увазі?

Свого часу ми намагались будь-що не допустити фактичного подрібнення земельних масивів та майнових комплексів господарських структур. Тобто не допустити так званої «парцеляції». І цього не допустили. Понад 80% земельних і майнових паїв залишилось в оренді у приватних господарських структурах, створених на базі КСП.

Але згодом вийшло все навпаки — вийшла латифундація. Майже 30 агрохолдингів нині володіють 10% ріллі України. Серед них є такі, що мають по кілька сотень тисяч гектарів. Чому так сталось? І чи на користь це справі? Відповіді на це запитання досі немає.

І справа формально не в агрохолдингах. Головне питання — чому ця практика досі не унормована законами? Адже цей процес несе не лише позитиви, а й ризики. А якщо завтра якийсь агрохолдинг розпадеться, збанкрутує, тоді що: селяни і села залишаться напризволяще? Одне слово, запитань багато.

Є проблеми і в організації аграрного ринку. Як 10 років тому, так і сьогодні ще не вдалося надійно захистити його ні від контрабандного імпорту (особливо м'ясопродуктів), ні від монополізованого трейдерами експорту (особливо насіння соняшнику). Велика частина продукції продається за непрозорими каналами і схемами. Біржовий ринок так і не зміг піднятись до європейських стандартів і масштабів. Від цього втрачають насамперед селяни. Ціни на сільськогосподарську продукцію залишаються заниженими, диспаритет цін продовжує зростати.

Останніми роками серйозно застопорилась система державної підтримки аграрного сектору. Скоротились обсяги бюджетної підтримки, кредитування, інвестиції. Знову заговорили про скасування фіскальної (податкової) системи державної підтримки, яка виявилась найбільш ефективною. Натомість зросла кількість корупційних схем з бюджетними подачками. Дійшло до того, що у 2013 році селяни взагалі відмовлялись брати бюджетні дотації. У світовій практиці — це нонсенс.

Фактично зупинилось оновлення матеріально-технічної бази аграрного сектору. З придбаної техніки лише четверта частина вітчизняна, решта — імпорт. Потужний аграрний ринок збуту сільськогосподарської техніки та великий потенціал вітчизняного сільгоспмашинобудування так і не вдалось «зістикувати». Швидше навпаки — вони розходяться «як у морі кораблі». Лізинг теж занепав.

Належної уваги не приділяється соціальній сфері села. Державна підтримка розвитку сільських територій практично відсутня. Село дуже зачекалось уваги держави, бізнесу і підприємництва. Розмов і декларацій тут вдосталь, а конкретних справ бракує. В нинішніх умовах село і аграрний сектор заслужили на більшу увагу з боку держави. Істотним зростанням виробництва та експорту продукції, збільшенням податкових надходжень аграрії довели важливість галузі в економіці країни.

Сьогодні перед аграрним сектором України відкриваються ще ширші перспективи. І не так на продовольчому, як на енергетичному ринку світу. Це великий шанс для України та її аграрного сектору. Його треба сповна реалізувати. Отож, як кажуть селяни: «Боже, поможи».

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

Громада вже прокинулась. Влада — ще ні

Чечельник прагне змін

СИТУАЦІЯ

Раніше Чечельник та Слобідка Балинська, що входять до однієї сільради, гули від роботи. А тепер — від обурення. Доля цих сіл з Дунаєвецького району на Хмельниччині схожа на десятки тисяч інших. Колишні колгоспники опинились без господарства. Молоді люди, що прийшли їм на зміну, активно чіпляються за будь-яку роботу. І хоча у рідному райцентрі теж нелегко з вакансіями, виручає те, що недалеко Кам'янець-Подільський. Тож вдень молоді й активні перетворюються на міських підприємців, а ввечері повертаються додому прості селяни. І всі проблеми Чечельника обступають їх глухою стіною.

Людям — не можна, закон — не хоче

Розпочали з того самого загадкового виробництва. Один наперед одного почали розповідати про те, як бачили, що сировину для виробництва завозять тільки в критих машинах, а що в них — невідомо. З цього. Після цього зустрічався з власниками підприємства, яке зареєстроване не на території району. Ті запевнили, що виробництво не шкідливе. Але все це тільки розмови і слова. Офіційних документів, які підтверджували чи заперечували б факти, немає.

Селяни кажуть, що їх на закриту територію не допускають. Влада розводить руками: законодавство не дозволяє їй проводити перевірки. То невже все заходить у глухий кут?

Ми так довго і багато говорили про те, що час громадам на місцях давати більше повноважень. Що треба навчити людей вболівати за свій дім, вулицю, село. Понад те — спонукати їх до того, щоб ініціаторами довгоочікуваних змін були самі вони. І ось нарешті це сталось. Чечельник відверто демонструє: він не хоче жити у невідомості. Не хоче, щоб його землями розпоряджались без його дозволу. Проти, аби «чужинці» відкривали якісь незрозумілі виробництва. І щоб хтось наживався на них, їхній праці й землях. Причому стосується це не тільки згаданого виробництва.

I от вже вголос заговорили про те, що не задоволені тим, як розраховується з ними по орендованих земельних паях аграрна компанія, що тут працює. Галина Осипчук не могла стримати свого обурення: «Людям заплатили борошном по ціні вищого ґатунку, а виявилось, що воно чорне. Зерно видається спочатку наближеним до сім'ї сільського голови, а решта людей взагалі можуть не отримувати його роками».

Потім почали спливати й інші, м'яко кажучи, не дуже симпатичні факти.

Приміром, приватні підприємці, які платять податки до місцевої казни, засумнівались, чи справді ці кошти йдуть на потреби громади. Адже в селі понищені дороги, не прибирається територія, не вивозиться сміття...

— А наша Слобідка Балинська — це, наче, якийсь «штрафбат», який сільська влада кинула напризволяще, — не втрималась Євгенія Щур. -Власним коштом люди будують та утримують дороги, всі проблеми вирішують самотужки. Медичного забезпечення зовсім немає. Бо хоч і є у селі ФАП і фельдшер, але там важко когось застати. Але ніхто за цим не стежить.

Люди з болем говорили про різне. Комусь пекло, що до його хати так і не проклали кілька десятків метрів водогону. Хтось обурювався, що громада нині немає доступу до колишніх колгоспних складів. Хтось вирішив заступитись за молоду маму, котрій нічим годувати маленьку дитину, але на це не звертає уваги ні сільська влада, ні соціальна служба...

Чи винна у всіх цих бідах лише сільський голова? Та хто ж може дати однозначну відповідь? Тим паче, коли немає на руках офіційних документів, фактів, матеріалів перевірок. Але в тому і вся проблема, що самотужки усе це перевірити та зібрати докази люди не можуть. Тепер сільські активісти шукають допомоги і підтримки в районній та обласної влади, пишуть заяви до правоохоронних і контролюючих органів. І бояться лише одного — аби всі їх звернення не залишились без уваги, дієвого та результативного розслідування.

Вимагають пояснень від голови

Якщо запитати, що дошкуляє найбільше, то у відповідь кожен може розказати свою історію. Але останнім часом багатьох допекло одне — якесь майже засекречене виробництво, що розмістилось у колишніх колгоспних приміщеннях. Хоч воно уже діє майже чотири роки, але й досі люди точно не знають, що саме виготовляють за щільно зачиненими дверима. А тому впевнені в одному — якусь «хімію», котра шкодить їхньому здоров'ю.

Такого сусіда ніхто не захоче мати. А тут ще й прокотилась чутка, що власники підприємства збираються отримати у власність землю. І, начебто, сільський голова усіляко цьому сприяє. А у тих, хто живе тут з діда-прадіда, ніхто й не спитав, не порадився. Та що там — навіть не повідомив про будь-які наміри. Ось це і обурило громаду.

Як водиться у таких ситуаціях, знайшлась група активістів, котрі вирішили таки дізнатися правду, а головне — поставити не дуже зручні запитання сільському керманичу.

— Терпінню прийшов край, коли ми дізнались, що голова хоче зібрати депутатів сільської ради на сесію, де на розгляд виносилось одне питання — продаж земельної ділянки, — розповіла односельцям на загальних зборах Олена Зьомко. — Але депутати не підтримали ініціативу голови та проголосували проти такого рішення. Тоді наступного дня голова почала знову запрошувати депутатів на «повторне» засідання з того самого питання. Але тут вже підключилась громада. І хоча офіційно сесія так і не була призначена, проте мешканці вже без усякого запрошення, а з власної ініціативи, зібрались у неділю біля приміщення сільради. Але тоді голову так і не дочекалися.

Формально у неї був вихідний. Але у такій ситуації, коли люди починають дошукуватись правди, хіба може йтися про відпочинок? Обурені такою поведінкою, люди тут же зателефонували, а потім написали звернення до голови райдержадміністрації та районної ради, під яким підписалось 67 чоловік. Просили одного -допомогти дізнатись, що роблять в їхньому селі чужаки, і чи справді голова хоче віддати їм землю без погодження із громадою. Та на цьому конфлікт не вичерпався. Вже наступного дня кілька десятків активістів знову прийшли до кабінету голови. Але мирної розмови не вийшло. Як стверджує одна сторона — активісти так і не отримали чітких і зрозумілих відповідей на свої запитання. Інша, тобто голова, написала дільничному заяву про те, що її ображали на робочому місці...

Якби ж то йшлося лише про особисті образи. Але тут — найшла коса на камінь. А точніше, громада — на свою ж владу. І здаватись ніхто не захотів.

Тож за деякий час селяни, не очікуючи жодних запрошень, самі згуртувались і вирішили провести загальні збори. Не забули покликати і районних керманичів. І тут вже змогли виговоритись всі. А зібралась майже сотня людей.

Ла там ніхто не працює. Тимчасово був зайнятий лише один чоловік, але він нічого не розповідає. Леонід Козуленко й собі додає: він не раз, повертаючись з рейсу вночі, бачив як завозять щось в закритих машинах. А люди, що ходять по території — у респіраторах. Чого б це?

Усе це не тільки додає таємничості всьому виробництву, а й лякає місцевих жителів. Бо у них ніяких захисних засобів немає. Натомість кажуть, що з приміщень частенько тхне якоюсь неприємною хімічною речовиною.

Не втрималась і Олена Решетник. Її четверо малих дітей постійно хворіють, кашель у них переріс у хронічний. Жодні медичні препарати не допомагають. А все почалось відтоді, як запрацювало непрохане підприємство.

Чи воно шкідливе для людей і навколишнього середовища, наразі ніхто точно сказати не може. Голова РДА Віктор Драпатий відверто зізнався, про проблему почув місяць

Та хто їм дасть хоч якісь гарантії?

Так вже ведеться останнім часом, що громада прокидається раніше від закону і влади. А прокинувшись, часто починає діяти на свій розсуд. У Чечельнику хочуть змін. Своїх, місцевих, маленьких. І люди розпочали боротьбу за них. Але що далі, то чіткіше розуміють, що без масштабних загальнодержавних перетворень не обійтись.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Мал. Олександра ДУБОВСЬКОГО.

З ПОШТИ

Пропускав би зерно через курочку

Більшість сільгосппродукції у структурі нашого експорту — сировина. Вивозиться переважно товар з низькою доданою вартістю, серед якого переважає зерно та насіння. Цим завдається чимала шкода вітчизняному виробництву, бо втрачаємо великі прибутки. А якщо згодовувати зерно тваринам, а потім продати шинку або ковбаску — прибутки збільшаться на 30—40 відсотків.

Давно відомо, що сировину продають тільки відсталі країни. Зерно можна переробляти на комбікорм і відгодовувати ними худобу, свиней, птицю. Пригадую давнє зауваження мудрого єврея: «Треба зерно кукурудзи пропускати через курочку».

Якщо будемо переробляти зерно і відгодовувати тварин, то відпаде потреба завозити з-за кордону тисячі тонн м'яса сумнівної якості.

Тривалий час працював у м'ясо-молочній промисловості УРСР, тому добре пам'ятаю, що якість нашої продукції була навіть вищою порівняно із західноєвропейською. У 1982 році на одній з міжнародних виставок наші м'ясні вироби дещо поступалися європейським за упаковкою. Та коли настав час розпродажу, то черги покупців вишикувалися саме біля наших павільйонів!

Як на мене, то нині м'ясо-молочна галузь не досягла навіть рівня виробництва 1990 року. У країні не залучені величезні резерви для розвитку тваринництва. Не належним чином використовують пасовища. Необроблена земля заростає бур'янами.

Пригадую, як ще до Великої Вітчизняної війни ми, учні середніх класів, улітку на канікулах випасали колгоспний молодняк у степу. За літній сезон бички подвоювали свою вагу. На пасовищах тоді вирощували не лише велику рогату худобу, а й коней, овець, кіз.

Розвинені держави успішно переробляють не тільки зерно, а й олію соняшникову, кукурудзяну, соєву, ріпакову на біопальне, яке вдвічі дешевше за бензин і має значно менше шкідливих викидів під час спалювання. А пальне у виробництві сільгосппродукції становить значну суму в її собівартості!

Як висновок, державна політика України повинна орієнтуватися не тільки на вирощуванні зерна і його продаж на експорт, а й на його ретельну переробку. Слід впроваджувати інтенсивний розвиток тваринництва з наступною реалізацією м'ясної і молочної продукції.

Тоді наше населення зможе купувати свою дешеву і якісну продукцію.

Наш агропромисловий комплекс за своїми можливостями може і повинен зайняти лідируючі позиції у світі. Це й буде одним з головних економічних «чудес», яке зробить нашу Україну незалежною від зовнішніх впливів.

Василь ТИМОЩИК,
економіст, ветеран війни і праці.
Харків.

ТИМ ЧАСОМ

Створили перепелину ферму, яка несе здоров'я

Вона з'явилася на господарському дворі Овруцької центральної районної лікарні. Існує вона вже рік, а почалося все з подарунка підприємця з Великої Фосні. Він презентував закладу 15 перепілок.

— Нині їх уже сто. В Інтернеті шукали спершу, які робити клітки для перепілок, поїлки, чим їх годувати. Свій інкубатор змайстрували, — розповів доглядач птиці, завгосп Петро Дедух.

Годують птахів зерном, гарно доглядають, а ті віддячують за це: добре несуться. Дієтичні перепелині яйця додають до меню пацієнтам дитячого відділення, інвалідам, щоб імунітет підвищувався, одужували швидше. Адже, як довели вчені, перепелине яйце — справжня комора поживних речовин і терапевтичних засобів.

Галина КАВУН.
Житомирська область.

У Благовіщенському соборі на Кіровоградщині у рамках благодійного проекту «Милосердя дає надію на одужання» збирали гроші на лікування онкохворих дітей **(на знімку)**. Вірянам пропонували роботи онкохворих дітей і волонтерів, *дізнався наш власкор Петро МЕЛЬНИК.*

Фото надане волонтерами.

Хто відчинить двері перед сиротою?

Немає сумніву, що напередодні Дня Святого Миколая та Новорічно-різдвяних свят у будинках-інтернатах буде багато гостей, які принесуть солодощі, фрукти, одяг, книги та інші речі. Але чи лише ці, здебільшого одноразові, акції потрібні їхнім вихованцям? Найцінніше, найбажаніше для них — сім'я.

Андрій Назаренко, керівник обласного благодійного фонду «Майбутнє сиріт», що діє у Тернополі, знає це не з чужих слів. Він сам виховувався в інтернаті.

— Там було непогано, — визнає він. — Усі доглянуті, нагодовані. Але виходиш з інтернату — і залишаєшся наодинці з проблемами: де знайти житло, працевлаштуватися, як виготовити документи, до кого звернутися по підтримку тощо. Період життя з 16 до 22 років є найважчим, щоб знайти і забезпечити себе. В інтернаті кажуть: «Ти вже не наш». У соціальних службах вислухають, поспівчувають, виправдуються: «Знаєш, яка ситуація в Україні? На жаль, нічим допомогти не можемо». Розумію, що йде війна, армія потребує підтримки, але діти чекати не можуть. Щороку напередодні канікул «Братерство сиріт» проводить акцію «Візьми дитину у родину», завдяки якій немало з них знайшли піклувальників, а декого навіть взяли у сім'ю. Але потрібні радикальніші заходи.

Фонд «Братерство сиріт» став у Тернополі партнером проекту «Відкриваємо двері дітям», яку здійснює Міжнародна благодійна організація «Надія і житло для дітей» в Україні. Його мета — зміцнити сім'ю, відмовитись від інтернатних закладів.

— Понад вісім тисяч дітей щороку в Україні поповнюють інтернати, — розповіла під час презентації проекту у Тернопільському прес-клубі менеджер Катерина Чельцова. — Лише 20 відсотків з них є сиротами. У решти — є хтось з батьків, вони позбавлені батьківських прав або віддали дітей на утримання держави через бідність чи неспроможність їх виховувати. На жаль, соціалізуватися у суспільстві може лише кожен десятий випускник інтернату. 90 відсотків перебувають у групі ризику. Майже у 40 відсотків із них батьки також виховувалися в інтернатах. Виходить замкнене коло. Суспільство досі не має цілісної картини наслідків виховання дітей в інтернатах.

Тож їх мають намір поступово ліквідувати. І не лише у нас, а загалом у 12 країнах Центральної і Східної Європи, де реалізується проект «Відриваємо двері дітям».

Начальник служби у справах дітей облдержадміністрації Степан Герасимів вважає, що для вирішення проблеми громадськість і влада повинні об'єднати зусилля. В області для цього зроблено немало. Якщо дитина набуває статусу сироти, її передусім намагаються передати під опіку родичів. Набули популярності прийомні сім'ї, будинки сімейного типу, більше 230 дітей усиновлено, причому пріоритет надають національному усиновленню. Нині вихованці інтернатів — це в основному діти з особливими потребами, але і їх все частіше беруть у сім'ї.

— Ми першими в Україні закрили будинок-інтернат у Коропці і створили на його базі військово-спортивний ліцей для сиріт, — каже Степан Герасимів. — Підрахували: кошти на утримання 92 дітей у прийомних сім'ях і будинках сімейного типу були утричі меншими від суми, витраченої на утримання 139 вихованців Коропецького інтернату. З кожним роком збільшується кількість дітей, влаштованих до сімейних форм виховання.

Щоправда, на Тернопільщині гостро постала інша проблема — так званих соціальних сиріт. Цей термін першими запровадили саме тут, позначивши ним дітей, батьки яких перебувають на заробітках за кордоном. А таких ні мало ні багато — майже три тисячі. Механізму правового регулювання захисту прав таких дітей немає, не визначено поняття тимчасової опіки. Виникають проблеми і з дітьми переселенців. Законодавці мають попрацювати над ними. Між тим, кількість працівників соціальних служб для дітей скорочують. У Тернополі залишилося всього 10 з 43. У кожного з них були налагоджені зв'язки із сім'ями, педіатрами, правоохоронцями тощо. Тепер усе це руйнується.

Без сумніву, виховання у сім'ї, де дитина оточена любов'ю та турботою батьків, не порівняти з життям в інтернаті. Та й з фінансової точки зору утримання інтернатних закладів затратне для держави. Щороку на фінансування інтернатів різного типу в Україні витрачається 5,7 мільярда гривень. І лише 10—15 відсотків цих коштів йде безпосередньо на дитину, решта — на комунальні послуги, зарплату персоналу тощо. Звісно, влаштувавши дітей до сімей, держава не лише подбає про їхнє майбутнє, а й позбудеться великого фінансового тягаря. Водночас треба добре подумати перед тим, як залишати дітей у неблагополучних сім'ях. Недавно одна пані із соціальних служб гордилася тим, що вдалося повернути дитину рідній матері, яка шість (!) разів перебувала у тюрмі за розповсюдження і вживання наркотиків. Чи справді розкаялася? Не одна така наркоманка чи п'яничка калічить своїх дітей і ніхто не знає, що робиться за зачиненими дверима. Хіба мало було випадків на Тернопільщині, коли діти помирали від голоду чи зазнавали травм від рідних батьків? Про це громадськість дізнавалася тоді, коли ставалося непоправне...

У Тернопільському обласному комунальному спеціалізованому будинку дитини сиріт як таких немає. У кожного є тато чи мама або й обоє разом. Тоді чому ці дітки тут? Причини різні: батьки алкоголіки, наркомани, мають проблеми із здоров'ям... Батьківських прав їх не позбавили, дають шанс одуматися.

— Деякі дуже добре пристосувалися, — каже виконувач обов'язків головного лікаря дитячого закладу Майя Члек. — Знає така мама, що раз у півроку має відвідати дитину. Приїжджає за день-два до закінчення цього терміну, побачиться з рідним дитям протягом 10-15 хвилин — і знову гайнула на півроку. Трапляється, батьки приходять п'яні, то діти самі їх не хочуть бачити. Інколи запитують, де мама, то ми чого тільки не видумуємо: поїхала на заробітки, дороги замело, не можна добратися... Ось нещодавно троє діток привезли. Бабуся збирала гроші собі на операцію. Донька їх вкрала і відбула у невідомому напрямку, бабусю таки прооперували, а онуків відправили до нас. І таких випадків, повірте, багато.

Люди у селах без роботи, багато хто шукає забуття у горілці, наркотиках, діти без догляду. То де їм краще: біля матері, яка по кілька днів не просихає, чи коли вони у теплі, нагодовані, доглянуті?

На думку старшої вихователька Галини Борщук, за плечима якої — великий педагогічний стаж, наше суспільство ще не готове до повної ліквідації дитячих будинків.

— Це не колективізація, — розмірковує Галина Зіновіївна. — Передусім треба думати про долю дитини. Прийомні сім'ї, будинки сімейного типу, опікунство можна тільки вітати. Але й вони усіх проблем не вирішують. Наприклад, із житлом. Мине вісімнадцять — і той же будинок сімейного типу, як і державний дитячий заклад, треба покидати. Якби держава подумала хоча би про гуртожиток для таких дітей. Є у мене похресник з наших вихованців, йому 23 роки, житла немає. Що цікаво, сімей, які усиновлюють дітей, не так багато. Вони беруть на себе їх повне забезпечення. В усіх інших випадках утримувати їх допомагає держава. У суспільстві формується думка, що дитячі будинки це — дуже погано. Маєте змогу переконатися, що це не так.

Екскурсію мені зробила п'ятирічна Оксанка. Дівчинка показала ігрові кімнати, своє ліжечко, шафу з одягом, назвала всі букви алфавіту. Звичайно, не всі дітки такі розвинуті. Є й з особливими потребами, але бавляться разом з усіма, про них піклуються. Які б не були прекрасні умови, та рідної мами ніхто не замінить. Але якої мами? Тієї, що зникає на півроку чи тихцем спивається? Розумію, що державі нині нелегко, доводиться урізати соціальні гарантії, пільги. Не наламати би дров у погоні за економією...

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

На фото: **вихованці будинку дитини співають Гімн України.**

Фото автора.

Полігон тривоги: отруту досі не вивезли

Чому на Вінниччині зупинили роботи з ліквідації найбільшого в державі полігона хімічних відходів?

Понад тисяча тонн (!) отрутохімікатів розміщується на полігоні біля селища Джурин Шаргородського району на Вінниччині. Зберігаються вони ще з кінця 70-х років минулого століття. Саме тоді, в далекому 1978-му, тут створили могильник для непридатних до використання пестицидів та інших засобів захисту рослин. Отруту звезли з дев'яти областей. Протягом усіх цих років місцеві жителі вимагали її вивезти.

Тільки у 2012-му нарешті почалися роботи з розконсервації бетонних бункерів, захованих під землею. До кінця того ж року з полігона вивезли 1047,6 тонни отрути (дані обласного управління екології та природних ресурсів). Продовження робіт планували і в наступному році, але ні у 2013-му, ні у 2014-му цього не було зроблено.

Мешканці Джурина та ще трьох навколишніх сіл — Сапіжанка, Голинчинці та Рожнатівка — знову б'ють на сполох і сподіваються на нову владу.

Чергова обіцянка

У вересні нинішнього року під час Всеукраїнської селекторної наради з питань техногенної та екологічної безпеки перший заступник голови Вінницької облдержадміністрації Андрій Гижко звернувся із проханням виділити кошти на завершення робіт з утилізації відходів із Джуринського полігона. У відповідь заступник міністра екології та природних ресурсів Олександр Настасенко повідомив, що міністерством передбачено внести названий полігон до плану заходів з вивезення та утилізації отрутохімікатів. Керівництво області та Мінекології домовилося у дводенний термін підготувати необхідні документи, щоб передати їх на погодження у Мінфін. Передбачалося, що після тендерних процедур на визначення виконавця робіт обіцяні кошти можна буде використати в листопаді нинішнього року.

Тихо нині на полігоні — не видно ні людей, ні техніки.

— Хто в зимову пору проводить такі роботи? — дивується селищний голова Джурина Сергій Гончарук. — Я цього не уявляю. У 2012-му копали влітку і восени. Спочатку добували отруту, потім перезатарювали у спеціальні ємності, а тоді вивозили. Остання машина, пригадую, вийшла з полігона 22 грудня. Не без проблем, звичайно. Адже там бездоріжжя. Не знаю, можливо, і в мороз можна копати, я не фахівець. Але поки що я вперше чую від вас про обіцяні гроші.

Селищний голова уточнює, що полігон не є об'єктом територіальної громади. Хоча розміщується на її землях. Керівник перейמається ситуацією на ньому тому, що люди продовжують вимагати позбутися такого «сусіда». За полігон відповідає обласна влада. В облдержадміністрації кажуть, що не сумніваються у виділенні коштів на завершення робіт на Джуринському сховищі отрутохімікатів. Яке підприємство буде діставати отруту і готувати її до вивезення, поки що невідомо. У 2012 році цим займалася Ізраїльська компанія S.I. Group Consort. Безпосереднім виконанням робіт — її підрядна організація, що розташовується в Києві. До речі, за тією ж адресою, що й представництво ізраїльської фірми.

— До цієї компанії є багато запитань, — каже народний депутат України попереднього і нового скликань Геннадій Ткачук. — Їх ставлять не тільки місцеві жителі. Відповіді намагалися почути екологи, громадські активісти, журналісти, які висвітлювали перебіг ліквідації полігона. На їхнє прохання, я звернувся з депутатським запитом до Генпрокуратури України. Було це ще у 2013 році. Однак конкретної відповіді не отримав. Доведеться повторити запит вже до нового керівництва ГПУ. Адже йдеться про використання державних грошей, а також про екологічну безпеку людей чотирьох територіальних громад.

У найближчому до полігона селі Сапіжанка впродовж останніх років істотно зріс показник смертності. Про це повідомив сільський голова Петро Фомишен. «Не знаю, чим саме це спричинено, але статистика сумна, — зазначає він. — Люди в розмовах поміж собою скаржаться, що життя їм вкорочує, зокрема, і підземне сховище отрути».

Три запитання Генпрокуророві

За словами Геннадія Ткачука, роботи на полігоні у Джурині з вивезення отруйних відходів виконано в 2012 році не тільки не в повному обсязі, а й з порушенням норм екологічного законодавства. У листі до колишнього Генпрокурора народний депутат звертає увагу, що небезпечні хімічні речовини з розконсервованого могильника потрапляють до грунтових вод. А до найближчого села від полігона — лише три кілометри. Поруч перебувають сільськогосподарські угіддя. А територія полігона навіть не огороджена. Пан Ткачук назвав злочинною недбалістю залишені на місці металеві бочки з-під отрути, а також відкриті бетонні бункери.

Про те, що рекультивація земельних ділянок не проведена, повідомив у розмові з кореспондентом «Голосу України» селищний голова Джурина Сергій Гончарук. «Через це я не підписав акт виконаних робіт представникам фірми, — каже пан Гончарук. — Вони зверталися до мене. Але ж роботи не завершено, це видно, як то кажуть, неозброєним оком. Тому не став брати на себе відповідальність. Хто їх підписував, не можу сказати».

Тридцять п'ять мільйонів гривень виділено державою у 2012 році на виконання робіт з вивезення отрути із Джуринського полігона. Таку цифру назвав народний депутат України Геннадій Ткачук. Як саме їх освоїли, про це парламентарій намагався дізнатися у ГПУ. У його депутатському запиті йшлося також про необхідність розслідування за фактом неналежного виконання робіт із вивезення та утилізації отрутохімікатів. Депутат вважає, що варто перевірити умови проведення конкурсу на визначення переможця з виконання робіт. За його словами, якщо проаналізувати матеріали, що є у відкритому доступі, то стане зрозуміло: названа компанія — монополіст на вітчизняному ринку утилізації отрути. Хоча насправді в неї немає жодних технічних можливостей для виконання утилізаційних робіт.

За даними сайту «Наші гроші» Ізраїльська компанія S.I. Group Consort упродовж двох років (2011—2012) вигравала тендери на утилізацію шкідливих речовин. Так, у 2011-му отримала підряди на суму 616 мільйонів гривень. Ідеться про знешкодження пестицидів у деяких регіонах України. У 2012-му їй виділено 400 мільйонів гривень, а коло проведення робіт розширилося до 17 областей. Тобто впродовж двох років компанія отримала понад мільярд гривень.

— Але ж в Ізраїлі немає жодного підприємства з утилізації отруйних хімічних речовин, — кажу голові Вінницької обласної екологічної асоціації «Зелений світ Поділля» Олені Яворській. У відповідь чую: «Зате в Ізраїлі є спритний чоловік, який гарно вміє домовлятися з нашими чиновниками. Ось і має мільярд за два роки».

Через моря та океан

Де саме утилізували отруту із Джуринського полігона? У відповідь на запит кореспондента «Голосу України» з Мінекології відповіли, що її вивезли до Польщі. Водночас повідомили, що в міністерстві немає інформації, на яке підприємство сусідньої держави її доставили, а також, яку кількість її там отримали. Загадкою залишається те, чому частину вантажу транспортували... морем. Якщо говорити точніше, то з Одеси, звідки відправили вантаж, до найближчого порту в Польщі треба пройти не одне, а два моря і один океан. Одне слово, запитань до ізраїльських помічників більше, ніж відповідей.

Ще однією причиною підозр до організаторів і виконавців робіт на Джуринському полігоні є дані із звіту про вивезену кількість отрути. Вінницьке обласне управління екології і природних ресурсів звітує, що у 2012 році з полігона вивезено 1047,6 тонни отруйних речовин. Міністерство екології та природних ресурсів у відповіді на згаданий запит журналіста повідомило, що із Джуринського полігона вивезено 1575,968 тонни небезпечних відходів.

Щоб мати очевидні докази фактів порушення екологічного законодавства, народний депутат України Геннадій Ткачук ініціював зйомки документального фільму. «Ми зафіксували, в якому вигляді залишили після себе розконсервований полігон ліквідатори отрути, — каже пан Ткачук. — Словами таке описати неможливо, це треба бачити. У разі необхідності, готові продемонструвати зафіксовані кадри правоохоронцям».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДОВІДКОВО

За інформацією управління екологічної інспекції у Вінницькій області, на полігоні в Джурині зберігаються такі основні види хімічних речовин:

Дуст (ДДТ). ***Заборонений до використання інсектицид, бо має властивість накопичуватися в організмі і не виводиться звідти. Токсичний вплив на організм людини може спричинити смерть.***

Ртуть. ***Отруєння парами ртуті призводить до загального ослаблення організму людини, спричиняє головний біль, нудоту і блювоту. При важких отруєннях людина може померти вже через декілька днів.***

Гексохлоран. ***Інсектицид, який застосовують для боротьби із шкідниками. При потраплянні в організм людини викликає відхилення в розвитку ембріона і призводить до каліцтва із спотворенням фізичних властивостей людини.***

АКТУАЛЬНО

Затримані браконьєри нищили все живе в Азовському морі

Варварському знищенню природних багатств Азовського моря поклали край співробітники Державної прикордонної служби України. У морі неподалік Генічеська вони затримали промисловий баркас із двома місцевими жителями, котрі нелегально ловили бичків. До того ж їхнім знаряддям промислу виявилися не звичайні сітки чи спінінги, а потужна механізована драга. Вони тягали цю величезну «торбу» по дну, буквально «змітаючи» в неї та винищуючи все живе без розбору — водорості, молюсків, молодняк риби. За кілька годин «роботи» браконьєри витягли аж три центнери дрібного бичка, що годився хіба що кішок пригощати. Але заплатять вони за нього, як за «царську рибу». Як компенсацію збитків, завданих довкіллю, браконьєри мають віддати до бюджету 700 тисяч гривень. Та ще й відповідатимуть перед судом, який може конфіскувати знаряддя лову — баркас та драгу.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Виявлено невідому колонію бобрів

Її виявили в Петриківському районі Дніпропетровщини члени пошукової організації «Гвардія Дніпро». До цього вважалося, що на території області бобрів немає вже понад шістдесят років.

Як розповів журналістам керівник організації, що займається пошуком останків загиблих солдатів і вивченням історії Павло Ковальов, знахідка була зроблена під час чергового виходу на місця боїв 273-ї стрілецької дивізії, що захищала Дніпропетровськ протягом 22 днів.

— В одній із маленьких річечок, точніше, на її заболоченій ділянці, я побачив велику кількість стружки розміром як сірникова коробка, що лежала поряд із деревами, — розказав він. — Поруч було безліч повалених дерев **(на знімку)**, на них спостерігалися сліди зубів і пазурів. Біологи повідомили мені, що це бобри.

За словами очевидців, колонія довжиною до трьох кілометрів розрослася від двох бобрів, випущених у природні умови ще чверть століття тому. Пошуковців уразило повалене дерево досить великого діаметра, довжиною майже 3,5 метра: з нього були ідеально, майже як верстатом, знято всю кору й гілки.

— Ми багато подорожували річками України і Росії, і кожна територія має свої особливості. Наприклад, на Південному Бузі є безліч чапель, які в нас практично винищені, — каже турист Олег Тамаров. — Тому поява бобрів на Орелі — це сенсація масштабу країни.

Нагадаємо, що бобрів занесено до Червоної книги України.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.
Фото ІА «Міст-Дніпро».

СПОРТ

№ 242 (5992) ВІВТОРОК, 16 ГРУДНЯ 2014

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без істотних опадів. Місцями туман, на дорогах західних і північних областей ожеледиця. Вітер змінних напрямків, 3—8 м/с. Температура вночі 1—6 градусів морозу, на крайньому заході й півдні 1—5 тепла. Удень 1—6 градусів вище нуля, у південних і західних областях плюс 6—10

ЦЬОГО ДНЯ, 16 ГРУДНЯ

1909. Народився Степан Литовченко — радянський офіцер, Герой Радянського Союзу. **1921.** У Харкові відкрилася виставка-музей товарів кустарної промисловості. Зразки експонатів надійшли від кооперативних спілок. **1960.** Указом президії Верховної Ради УРСР встановлено почесне звання «Заслужений енергетик УРСР». **1999.** У Житомирі відбувся міжнародний фестиваль майстрів мистецтв «Грудневі вечори» пам'яті Святослава Ріхтера. **2000.** У Львові завершився II міжнародний конкурс знавців української мови, який організувала фундація ім. Петра Яцика. **2005.** Пішов із життя Олександр Мазур — український радянський спортсмен, перший радянський чемпіон світу в тяжкій вазі з класичної боротьби.

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Фехтування (шабля). Нью-Йорк (США). Етап Кубка світу. Олімпійська чемпіонка **Ольга Харлан (на знімку)** виграла золоту медаль. У фіналі 24-річна українська красуня перемогла росіянку Софію Велику — 15:12.

Бронзові нагороди дісталися Марі Белен Перес-Моріс (Аргентина) та Маріель Загуніс (США).

Біатлон. Гогфільцен (Австрія). Етап Кубка світу. Перегони переслідування. Українки цього разу медалей не здобули, але дві з них потрапили до першої десятки. Олімпійські чемпіонки Юлія Джима і Валентина Семеренко посіли відповідно 9 і 10 місця.

А перемогу здобула Кайса Мякяряйнен (Фінляндія). «Срібло» в росіянки Катерини Глазиріної (Росія), бронзова медаль — у Анаїс Бескон (Франція).

Нас тішить той факт, що Валентина Семеренко після перегонів переслідування повернула собі третє місце у загальному заліку Кубка світу. Наша спортивка залишила позаду норвежку Тіріл Екгоф, яка цього разу не стартувала. Окрім того, Валентина знову скоротила відставання від білоруски Дар'ї Домрачевої.

Перша п'ятірка загального заліку. 1. Кайса Мякяряйнен (Фінляндія) — 282; 2. Дар'я Домрачева (Білорусь) — 205; **3. Валентина Семеренко (Україна) — 192**; 4. Тіріл Екгоф (Норвегія) — 182; 5. Франциска Гільдебранд (Німеччина) — 175.

Після двох етапів у медальному заліку ситуація така: **1.** Франція — 4 золоті нагороди, срібна і бронзова. **2.** Норвегія — 3, 1, 3; **3.** Фінляндія — 3, 1, 1; **4.** Німеччина — 1, 2, 2; **5.** Росія — 1, 2, 0; **6.** Білорусь — 1, 1, 0; **7.** Чехія — 0, 2, 2; **8. Україна — 0, 2, 1; 9.** Італія — 0, 1, 1; **10.** Словенія — 0, 0, 2.

Третій етап змагань розпочнеться в четвер у Полклюці (Словенія).

Хокей. Дунайварош (Угорщина). Чемпіонат світу (U-020). Дивізіон I Група B. Перший тур. Україна — Казахстан. 1:5 (0:0; 1:4; 0:1). Японія — Франція. 3:2 Б (0:1, 1:0, 1:1, 0:0, 1:0). Угорщина — Польща. 1:0 Б (0:0, 0:0, 0:0, 0:0, 1:0).

Казахські наміри

Казахстан має намір вступити в боротьбу за право проведення світового чемпіонату 2026 року з футболу. Про це в Астані заявив Адильбек Джаксибеков, перед цим оголосив про свою відставку з посади президента Федерації футболу Казахстану. Раніше бажання провести ЧС-2026 висловили Китай, США, Еквадор, Канада, Колумбія та Мексика.

По науку до Мадрида

Тренер харківського «Металіста» Ігор Рахаєв вирушив на стажування до «Атлетико». Очікується, що перебування українського фахівця в мадридському клубі триватиме від семи до десяти днів. Після 15 турів «Атлетико» під керівництвом Дієго Сімеоне посідає третє місце в таблиці іспанської Прімери.

Усик залишається непереможним!

Бокс. У поєдинку за звання інтерконтинентального чемпіона за версією WBO українець Олександр Усик виявився сильнішим за південноафриканця Дені Вентера, перемігши його технічним нокаутом у дев'ятому раунді.

Перші раунди бою суперники провели в розвідці. Але з ходом бою перевага Усика ставала дедалі очевиднішою. Втім, заради справедливості слід зазначити, що Вентер поводився гідно, продемонстрував добрий вишкіл. І йому вдалося провести кілька дуже непоганих ударів у середніх раундах.

Розв'язка ж бою настала в дев'ятому, коли Усик спочатку потряс свого опонента, а потім добив серією ударів біля канатів. Рефері зупинив бій одночасно з падінням Вентера на поміст рингу.

Приємно відзначити, що Усик залишається непереможним після переходу в професіонали. І свої вікторії завершує нокаутами. Тепер його команда і насамперед менеджери, либонь, почнуть готувати чемпіонський бій для Олександра.

І насамкінець кілька слів про атмосферу навколо поєдинку. У залі київського Палацу спорту цього разу не було де яблуку впасти. Було багато знаменитих персонажів. Але ми не помітили серед них друзів України — американців Арнольда Шварценегера і Сільвестра Сталоне. Однак відвідав захід їхній друг Віталій Кличко, який повідомив, що його брат Володимир кілька днів тому став батьком. Гайден Панеттьєрі народила Володимирові донечку, котру назвали Кайя-Євдокія. А сам Віталій запевнив, що у ролі дядька почувається особливо щасливим.

Ще один знаменитий українець Святослав Вакарчук разом із друзями-колегами гаряче підтримував Усика. І, нарешті, про головне. Олег Скрипка і його ансамбль ВВ не тільки розважали публіку своїми популярними піснями, а й під час офіційної церемонії виконали Гімн України в оригінальному і привабливому аранжуванні та заспівали на один куплет більше. Нагадаємо, що саме в ньому закладено особливий заряд патріотизму. Він сьогодні особливо актуальний:

Станем, браття,
в бій кривавий
від Сяну до Дону,
В рідним краю
панувати
не дамо нікому;
Чорне море
ще всміхнеться,
дід Дніпро зрадіє,
Ще у нашій Україні
доленька наспіє.

Можливо, народним депутатам варто звернути на цей момент серйозну увагу й на законодавчій основі включити ці слова до головної пісні Держави.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: атакує Олександр Усик (праворуч).

Фото Володимира РАСНЕРА (спеціально для «Голосу України»).

У МБК «Миколаїв» немає грошей...

Баскетбол. Регулярний чемпіонат. Суперліга. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Політехніка-Галичина» (Львів). 74:52 (19:14, 22:14, 10:9, 23:15). «Київ» — «Черкаські Мавпи». 74:83 (18:18, 23:16, 15:27, 18:22). «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ) — «Говерла» (Івано-Франківськ). 76:67 (19:14, 20:23, 18:14, 19:16). «Одеса» — «Хімік» (Южне). 86:79 (22:17, 22:20, 22:20, 20:22). «Дніпро» — «Говерла». 86:79 (22:17, 22:20, 22:20, 20:22). «Дніпро-Азот» — «Галичина». 88:72 (23:18, 10:21, 28:20, 27:13).

«Хімік» — 14 перемог, «Будівельник» — 12, «Миколаїв» — 8, «Черкаські Мавпи» — 8, «Дніпро» — 8, «Ферро-ЗНТУ» — 7, «Київ» — 7, «Одеса» — 5, «Дніпро-Азот» — 4, «Говерла» — 4, «Політехніка-Галичина» — 1.

МБК «Миколаїв» не прибув до Києва на матч чемпіонату з «Будівельником». Ситуація знайома: керівництво клубу не знайшло грошей на поїздку.

Миколаївській команді, швидше за все, зарахують технічну поразку з рахунком 0:20. Рішення по ситуації з цим поєдинком буде прийнято Директоратом Суперліги.

Від участі в чемпіонаті МБК «Миколаїв» поки не відмовляється. Однак майбутнє команди не відоме. Раніше поширилася інформація, що американський оборонець «Миколаєва» Девід Даунс залишив клуб і вирушив додому.

На знімку: Володимир Конєв (ліворуч) зробив вагомий внесок у перемогу «Хіміка» над «Одесою»: 11 очок і 7 підбирань.

Фото superleague. ua.

До зустрічі в лютому

Футбол. Ньон (Швейцарія). Вчора відбулося жеребкування наступних етапів європейських клубних турнірів. Керував процедурою генеральний секретар УЄФА Джанні Інфантіно.

Ліга чемпіонів. Пари 1/8 фіналу:

«Парі Сен-Жермен» (Франція) — «Челсі» (Англія, Лондон).

«Манчестер Сіті» (Англія) — «Барселона» (Іспанія).

«Байєр» (Німеччина, Леверкузен) — «Атлетико» (Іспанія, Мадрид).

«Ювентус» (Італія, Турин) — «Боруссія» (Німеччина, Дортмунд).

«Шальке-04» (Німеччина, Гельзенкірхен) — «Реал» (Іспанія, Мадрид).

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Баварія» (Німеччина, Мюнхен).

«Арсенал» (Англія, Лондон) — «Монако» (Франція).

«Базель» (Швейцарія) — «Порту» (Португалія).

Перші матчі 1/8 фіналу (17/18 і 25/26 лютого) переможці груп проведуть у гостях, поєдинки у відповідь (10/11 і 17/18 березня) — вдома.

Ліга Європи. 1/16 фіналу.

«Янг Бойз» (Швейцарія, Берн) — «Евертон» (Англія, Ліверпуль).

«Торіно» (Італія) — «Атлетик» (Іспанія, Більбао).

«Севілья» (Іспанія) — «Боруссія» (Німеччина, Менхенгладбах).

«Вольфсбург» (Німеччина) — «Спортинг» (Португалія, Лісабон).

«Аякс» (Нідерланди, Амстердам) — «Легія» (Польща, Варшава).

«Ольборг» (Данія) — «Брюгге» (Бельгія).

«Андерлехт» (Бельгія, Брюссель) — «Динамо» (Росія, Москва).

«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Олімпіакос» (Греція, Пірей).

«Трабзонспор» (Туреччина) — «Наполі» (Італія).

«Генгам» (Франція) — «Динамо» (Україна, Київ).

«Вильяреал» (Іспанія) — «Зальцбург» (Австрія).

«Рома» (Італія) — «Фейєноорд» (Нідерланди, Роттердам).

ПСВ (Нідерланди, Ейндговен) — «Зеніт» (Росія, Санкт-Петербург).

«Ліверпуль» (Англія) — «Бешикташ» (Туреччина, Стамбул).

«Тоттенгем» (Англія, Лондон) — «Фіорентина» (Італія, Флоренція).

«Селтік» (Шотландія, Глазго) — «Інтер» (Італія, Мілан).

Перші матчі відбудуться 19 лютого, повторні — 26 лютого.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Валерій ДРУЖЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 39126

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

